℟ dicēs: a Ut custodiant iustificatiōes eius. s. mozalia
ꝑcepta. b Et legē eī⁹. s. cerimonialia. c Req̃rāt / vel / exq̃
rāt: vt. s. ex eis spūalē intelligētiā eliciāt. Judei q̃rūt / q̃ nō nisi
ad litterā volūt intelligere: Christiani exquirūt: qz ex lr̃a aliud
q̃rūt. s. mysticū sensum: Hoc em̄ est exquirere.

Allegozice ⁂ nebāt onus graue legis mosaice: De quo Act. xv. b. dixit petr⁹

a Ut custodiāt iūstificationes
b eius: ⁊ lēgē eī⁹ ⁊ rēquirāt.
c Alleluia alleluia.
d c Onfitēmi dñō (CV.

Al. ⁊ exquirāt quibusdā: Cur tēpta/tis deū / iponere iugū super ceruicē discipu/lorū: quod neq̃ nos / neq̃ patres nr̃i porta/re potuim⁹? Sed imponebāt eis iugū suaue christi: Unde dicit: a Ut custodiāt iustificatiōes eī⁹. s. fidē ⁊ charitatez / p q̃ iustificat hoies: vt ibi / Act. xv. b. dic̄ petr⁹: Fide purificās cor/da eorū. Ro. iij. c. Ex opib⁹ legis nō iustificabit oīs caro. Et eodē. d. Arbitramur iustificari hoiez p fidē sine opib⁹ legis. Le gē aūt / vt ibi dicit Paul⁹ / nō destruebāt: sz statuebāt: videlicet figuras abijciēdo / ⁊ figurata tenendo: Unde addit: b Et legē eī⁹ exq̃rāt. s. cortice lr̃e abijciētes ⁊ nucleū spūalis intelligētię
2. Cor. x. b. iuestigātes: qz lr̃a occidit: spūs aūt viuificat vt dic̄ apls.

Mozaliter ⁂ vanax cogitationū. Ps. Quare fremuerūt gentes: ⁊ ꝑpli
Ps. 2. meditati sūt inania. Labozes hoꝝ ꝑploꝝ / sūt opa quę ex eis se/quunt. Hiere. ix. b. Ut inique agerēt / laborauerūt. Et etiā hos possidēt cōuersi ad deū: qz iā nō opant illa: ⁊ q̃ fecerūt / nūc eis coopant ad bonū. Ro. viij. f. Scim⁹ q̃m diligētib⁹ deū oīa co opant in bonū. Glo. etiā peccata. Et h̄ / a Ut custodiāt iu/stificatiōes eī⁹. i. ne redeūtes ad peccata amittāt iustificati / onē quā per pniaz acq̃sierūt. Job. xxvij. a. Justificationē meā quā cepi tenere nō deserā. Et dic̄ pluralit / iustificatiōes: qz
Quattuoz sūt i iustificatione impij q̃ttuoz sūt i iustificatiōe impij: q̃ sūt custodiēda. Primū ē gr̃a. Secūdū / motus fidei. Tertiū / ꝑtritio. Quartū / venia pctōꝝ. Sed qz nolle ꝑficere deficere est: bñ addit: b Et legē eius requirāt / vel / exq̃rāt. q. d. nō sufficiat eis iustificari a pecca/tis: sed semp q̃rant ⁊ req̃rāt q̃d q̃cipit dñs: quid ei placet. Ps.
Ps. 118. Legē pone mihi dñe viā iustificationū tuarū ⁊ exq̃rā eā semp. Hęc lex ē charitas: de q̃ Jaco. j. d. Si q̃s pspexerit i lege pfe/ctę libertat / ⁊ pmāserit in ea: hic beat⁹ i facto suo erit. Isti duo
De clericis: prelatis et religiosis ꝑsus possūt intelligi de clericis ⁊ ꝑlatis ⁊ religiosis: de q̃b⁹ di/cit: q̃ dedit illis regiōes gētiū: ⁊ labozes ꝑploꝝ pos/sederūt: qz mltas possessiōes ⁊ mltos reddit⁹ habēt ꝑ laboze paupū: vt ipsos nō opozteat nūc intēdere i necessariis acq̃rē/dis: sed soli deo vacēt ⁊ fructui aiaꝝ. Hoc est / Ut custodiāt iustificatiōes eius / in se ⁊ i subditis: Et legē eī⁹ req̃rāt / meditādo / ⁊ meditatiōib⁹ opib⁹ respōdēdo. Sed quid fecerūt ipsi? Hiere. ij. b. Induxi vos in terrā carmeli vt comederetis fruct⁹ eius: ⁊ ingressi cōtaminastis terrā meā: ⁊ hereditatē meā polluistis in abominationē. Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs: ⁊ tenētes legē / nescierūt me: ⁊ pastozes / q̃uaricati sūt i me ⁊c.

c Onfitemi dño. Titul⁹. Alle/luia alla. Hiero⁹ dicit / q̃ q̃ bis ponit alla in titulis psalmoꝝ: vnū ē de fine q̃cedētis psalmi: ⁊ aliud de ꝑn/cipio sequētis. Aug⁹ ꝑo dicit / q̃ non legit h̄ in libris grecoꝝ: et mauult sed opinionē cōem q̃ illā quę ꝑbabilitatē nō hz. Et q̃ vtrūq̃ sit de sequēti hic / ꝑbat sic. Psalm⁹ iste ē cētesimusq̃nt⁹ ⁊ post hūc numerū ponit duplex alla: Ergo vtrūq̃ est de eo: Alioq̃n alterū eēt aī numerū ponēdū. Semiat aūt h̄ alla: q̃ꝑ interp̄tat laudate inuisibilē: qz i h̄ psalmo duplicē materiā lau/dis dei tangit. Sic em̄ i q̃cedēti psalmo inuitauit nos ad laudā dū deū ꝑter bñficia filijs israel collata: ita ⁊ in isto. Et q̃terea ꝑter iusticiā q̃ puniuit malos i eodē ꝑploꝝ: et sic duplex mate/ria siue causa laudādi deū / est miscōia ⁊ iusticia: et ideo dupli/cat alla. q. d. laudate ꝑt miscōiā: laudate ꝑt iusticiā. Sic pa
Partitio psalmi tet materia ⁊ intētio. Hod⁹. Sex sūt ꝑtitiōes. Primo loq̃ns in ꝑsona hebrei / relicta patrū ꝑfidia / ad misericordiā dei cōuer/si: alios monet ad pēnitentiā ꝑuerti: ⁊ orat bñplacito ꝑploꝝ soci/ari. Secūdo peccata patrū q̃ in egypto fecerunt cōmemorat / addēs q̃liter eos dñs liberauit: ibi: Peccauim⁹. Tertio nar/rat q̃liter in deserto peccauerūt: ⁊ quosdā iuste puniros: alios aūt ꝑcibus moysi misericordit liberatos: ibi: Cito fecerūt. Quarto narrat alia eoꝝ peccata / ⁊ deū placatū esse ꝑ phinees ibi: Et ꝑ nihilo. Quīto de aq̃ ꝑdictiōis: ⁊ de imolatiōe fi/lioꝝ: vñ vehemenⁿ⁹ dñs irat⁹ tradidit eos gentib⁹: postea tñ misert⁹ ē: ibi: Et irritauerūt. Sexto ꝑcak cōgregari disp/sos vt laudes ęternas dño cantēt: ibi: Sal/uos fac nos. Alios q̃ monens vet⁹ hebrę⁹ trāsiens ad deū / vt cū eo trāseāt / dic̄: d Cō/fitemi dño / cōfessiōe pctōꝝ ⁊ laudis. Si est

f g h i k q̃m bōn⁹: quōniā i sęculū mi/sericordia eī⁹. Quis loquet pōtentias domini: auditas faciet omnes laudes eius?

em̄ vera confessio pctōꝝ / est ⁊ cōfessio laudis. Nō est em̄ vera nisi ꝑfitens speret de dei misericordia: q̃ꝑ est cōfessio laudis. Laudat em̄ eū / q̃ dicit eū misericordē. Unde Josue. viij. c. ꝑmo dicit ad achor: Da gloriā deo. Et addit: Et confitere ⁊ indi/ca mihi quid feceris. Et hic addit duo: q̃ his duob⁹ cōfessio/nib⁹ rñdent. Unde dicit: f Q̃m bon⁹. q. d. ideo cōfitemi illi ꝑfessione laudis: q̃m bon⁹ / est in se naturalit. j. Laudate do/ Ps. 134.
minū q̃m bon⁹ dñs. Et ideo etiā cōfitemi illi ꝑfessiōe pecca/torū: g Q̃m in sęculū miscōia eī⁹. i. qz vsq̃z in finē sęcu/li miserebit ꝑfitētib⁹ peccata. Glo. exponit de miscōia / q̃ mise/ros ꝑsolat vsq̃z in finē sęculi: Vel de misericordia / q̃ beatos fa/cit hoies. Unde is est sensus: Ideo confitemi / q̃m in seculū: id est i ęternū est / misericordia eī⁹. i. beatitudo quā dat eī⁹ misericordia. Iste ꝑsus habet in plurib⁹ locis. j. Esdre. iij. d. Cōcinebāt in hymnis ⁊ cōfessiōe dño: q̃m bonus / q̃m in ęter/nū miscōia eius sup israel. Et. ij. Paral. xx. e. Josaphat insti/tuit cātozes dñi: vt laudarēt eū in turmis suis. Et sequit: Cō/fitemini dño q̃m bonus: q̃m in ęternū misericordia eius. Et in multis alijs locis simile habet: h Quis loquet. q. d. dico cōfitemini ⁊c. Sed nō est q̃ eū sufficiat laudare: Quis em̄ loquet. i. loqui sufficiet: i Potētias dñi / q̃s ꝑ effect⁹ diuersos ostendit? q. d. in natura sua ineffabilis est: et vir etiā effectus operū eī⁹ quis posset effari. Et quis / k Auditas faciet omnes laudes eius. i. omnia opera quib⁹ ipse est laudandus? q. d. nullus vel rarus q̃ posset ea narrare. Vel sic: Auditas laudes eī⁹: id est si audierit: quis faciet? q. d. si quis audiret etiā quib⁹ opibus debet deū laudare: nō tamē sufficit ad illa facienda: Sicut q̃ꝑ dicit Augustin⁹: Laudes eius sunt opera pręceptoꝝ eius: quibus deū laudam⁹ / quādo ad laudē eī⁹ ea facim⁹. Et licz pauci sint tales: tamē beati sūt:

⁂ Unde dicit:

Possumus etiā magis mozaliter exponere totū: d Con/ Mozaliter
fitemini: id est simul fatemini omnia peccata: quia confessio debet esse integra. Vel / cōfitemini / cōfessiōe laudis. i. simul fatemi / simul orātes ⁊ psallētes. Hoc cōtra singulares. Sap. xj. d. Oia in mēsura ⁊ numero ⁊ pondere disposuisti. In mē/sura dicit / cōtra immoderantiā: in numero / cōtra singularitatē: in pondere / cōtra leuitatē. e Dño / vt vos seruos faciatis. Hoc contra supbos: qui potius volūt dñari q̃ subijci. Luc. xix. b. Noluim⁹ hūc regnare sup nos. f Q̃m bonus / in se. Hoc ꝑtra mercēnarios: q̃ cōfitent dño q̃m benefic⁹. s. Cōfi/ Ps. 48.
bit tibi cū bñfeceris ei. g Q̃m in sęculū. i. in ęternū / mi/sericordia eius. q. d. ideo cōfitemini vt ęternā miscōiā cō/qui valeatis: non tm̄ tēpozalē quā quęrūt q̃ hic volūt habere ꝑsperitatē. Osee. vj. b. Misericordia vr̃a quasi nubes matu/tina: ⁊ quasi ros mane ꝑtransiens. Sunt autē plures qui con/fitent mūdo q̃ q̃ confitent domino. Jactatozes em̄ cōfitent mūdo ⁊ hypocritę: Unde addit: h Quis loquet potē/tias dñi? q. d. pauci sunt. Sed plures loquunt suas ꝑprias ꝑtutes: vel potius sua vitia iactant: sicut nabuchodonosoz: Daniel. iiij. f. Nōne hęc est babylon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regni in roboze fortitudinis meę: ⁊ in glo/ria decoris mei? Esa. iij. b. Peccatū suum quasi sodoma pręꝑ/ Ps. 51.
dicauerūt / nec absconderūt. Ps. Quid gloziaris in malitia? k Auditas faciet oēs laudes eius. Laus dei fuit cru/cifigi / pauperē esse / cōrumelias pati: ⁊ hmōi. Et q̃is hęc fac audita ⁊ in se visa? Veri religiosi q̃ eū in talibus imitant. Uñ

⁂ dicit: Beati

Ūñ dicit: a ¶Beati/sunt ī p̄senti beatitudine spei: ⁊ ī futuro beatitudie rei: b ¶Qui custodiūt iudiciū.i.q̄ recte ⁊ discrete iudicāt int̄ bona ⁊ mala opa. c ¶Et/ita habita discretiōe/faciūt iusticiā: et hoc/in omni tpe. Gal'.vl'.c. Bonum facientes nō deficiam⁹. Sed q̄ nō sum⁹ sufficiētes cogitare nec facere bonū a nob: ideo bene subdit rationem: f ¶Memēto nr̄i dñe: vt sim⁹: in beneplacito populi tui.i. in ꝑplo beneplacēte tibi. Et vt b̄ fiat: h ¶Visita nos in salutari tuo.i. in iesu q̄ saluat et saluator dicit. Et hoc/ i ¶Ad videndū.i. vt te videam⁹: k ¶In bonitate elector tuorū.i. cum electis tuis bonis. l ¶Ad lętandū in lęticia gētis tuę.i. vt lętemur cū gente tua. Et b̄ totū fac ad gloriā tuā: ¶Hoc est/ m ¶Ut lauderis/existens/cū hereditate tua/isr'l'. Esa.xix.d. ¶Hereditas mea isr'l': ad litterā. Vel israel.i. credētes videtes deū ꝑ fidē. Sic legit ꝑm Glo. Et ē satⁿ moralis expositio. Illud aūt q̄d d̄: h ¶Visita nos i salutari tuo/planū ē ꝑm allegoriā de aduētu christi. Ūñ occasiōe eⁿ pōt totū allegorice exponi: vt in ꝑmo versu hortet̄ ad cōfessionē fidei christi: ꝓpter bonitatē ⁊ miserī cordiā quā factur⁹ erat. In secūdo ꝓ ꝓsu.s. ¶Quis loquet potētias ⁊c. ostdit christi potētiā. In tertio.s. a ¶Beati q̄ custodiūt iudiciū: beatificat credētes. Et q̄ fides sine opibus mortua est: Addit ibi: ¶Et faciūt iusticiā in omī tpe. Postea in q̄rto petit aduentū christi. f ¶Memento nr̄i ⁊c. visita nos ⁊c. Luc'.j.g. Visitauit nos oriēs ex alto. Et hoc i ¶Ad videndū.i. vt videat christ⁹ ꝑ fidē: k ¶In bonitate electorū tuorū.i. in charitate. q.d. vt habeat fides opans ꝑ charitatē q̄ dicit bonitas: q̄ ipsa facit cęteras virtutes esse bonas: Sine ipsa eñ sūt informes: ⁊ sine debita bonitate. Et ex hoc sequit̄ lęticia: Ūñ dicit: l ¶Ad lętandū in lęticia gentis tuę: ⁊ hoc totū ad gloriā christi: Ūñ addit: m ¶Ut lauderis cū hereditate tua.i. cū eccl'ia: de q̄ in Ps. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā.

Allegorice pōt exponi a principio

Jaco.2.d.

Ps.2.

Moraliter * dicit: a ¶Beati/sūt/q̄ custodiūt iudiciū.i. illi q̄ omia ꝑ christo relinquētes thesauriçant sibi iudiciū.i. iudicij digni tatē: ꝑm q̄d dicit eis dñs: Matth.xix.d. Vos q̄ reliq̄stis oia ⁊ secuti estis me: sedebitis sup sedes ⁊c. Et b̄ñ dicit: qui custodiūt/nō qui tm̄ acq̄rūt. Illi eñ acq̄rūt ⁊ nō custodiūt/q̄z amittūt: q̄ postq̄ reliquerūt oia/reuertunt̄ ad vomitū. Acq̄rūt aūt ⁊ custodiūt: q̄ in ꝑfessiōe sua ꝑseuerāt: Ūñ addit: c ¶Et/pro id est: qui/ d ¶Faciunt iusticiā/non ad horā: sed in omī tpe. Hoc dictū est in ꝓcedenti ps. Ut custodiāt iustificatiōes eius. Job.xxvij.a. Justificationē meā quā cępi/tenere non deserā. Vel sic/ a ¶Beati q̄ custodiūt iudiciū: habētes illō semp in memoria: sicut dicit Hiero⁹: Siue comedā/ siue bibā/siue aliud q̄d faciā/semp videt̄ aurib⁹ meis illa vox intonare: Surgite mortui/venite ad iudiciū. c ¶Et/memores iudicij/faciūt iusticiā/anteqū veniat iudiciū: in quo etiā ipsę iusticię iudicabunt. Eccl'i.xvij.c. Ante iudiciū para iusticiā. e ¶In omni tpe: Hoc est q̄z quosdā q̄ nolūt facere iusticiā nisi in tpe aduersitatis.s. in infirmitate. Tūc eñ ꝓmittūt se satisfacturos ⁊ deo ⁊ homib⁹: sed q̄n venit tp̄us ꝓsperitatis redeūt ad iniusticias ⁊ peccata. Luc'.viij.b. Hi radices nō habent: q̄z ad tp̄us credūt: ⁊ in tpe tēptatiōis recedūt. Et ne ī illo iudicio ꝑdēnemur: f ¶Memēto nr̄i dñe: non in ira tua: sic d̄ Apoc'.xvj.d. de malis. Babylō venit ī memoriā añ deū: date illi calicē vini indignatiōis. Sed/ g ¶In bñplacito ꝑpl̄i tui.i. sctōr tuor. q.d. nolum⁹ subire diffinitiuā sentētiā: q̄z volum⁹ cōponere ⁊ facere tecū pacē ad arbitriū sctōr tuor: sic d̄ i Ps. Aspice i me ⁊ miserere mei: ꝑm iudiciū diligentiū nomē tuū. Scire eñ pōt hō q̄ sācti misericordes sibi erūt: si faciat eos arbitros int̄ se et deū. Ūñ alia lr̄a h̄z: ¶Recordare dñe in reprōpitiatiōe ꝑpl̄i tui. b ¶Visita nos: nō vt iudex reū. De q̄ visitatiōe/ Esa.x.a. Quid faciet⁹ ī die visitatiōis ⁊ calamitat⁹ de lōge veniētis: Sz sic medic⁹ ifirmū: Hoc ē q̄d dic/Visita nos i salutari tuo.i. ad sanādū nos: sic medic⁹ visitat ęgrū. Et q̄si q̄s ęgreret: Quid doles/vbi ē ęgritudo tua: Addit: i ¶Ad videndū.q.d. visita nos vt des nob sanitatē ī oc'o. Sz q̄z sūt duo oculi aię.s. ītellect⁹ ⁊ affect⁹: de q̄ itelligat apit/cū subiūgit: k ¶In bonitate elector tuor: nō dic ī ꝑfitate: Bonitas refic oculū affect⁹: ꝑfitas oculū itellect⁹: de q̄ Cāt'.iij.c. Vulnerasti me sor̄or mea ī vno oculor tuor. ¶Nūc oculū nitit̄ diabol⁹ exceçare q̄ntū pōt: ⁊ mauult diabol⁹ hoiez ēē luscū oculo dextero q̄z cęcū vtroq̄z: q̄z plus nocet sapiens malus q̄z simplex mal⁹. Ūñ.j. Regū.xj.a. dicit rex āmonitar.i. diabol⁹/obsessis in iabes galaad.i. pęnitētib⁹ (Jabes eñ dolēs interp̄tat̄) In hoc feriā vobiscū pactū vt eruā oīm vīm oculos dextros. Multi aūt libēter aspiciūt ⁊ inq̄rūt eor veritatē oculo intellect⁹: sz nō ita bonitatē oculo affect⁹. Intelligūt quidē veritatē: sed nō afficiūt̄ bonitate: vñ nec ad opa bona mouēt̄. Ūñ videt̄ q̄ diabol⁹ abscideret eis man⁹: ⁊ oculū dextr obnubilauerit: sic d̄ Zach.xj.d. Gladi⁹ sup brachiū ei⁹/⁊ sup oculū dextr ei⁹. Brachiū ei⁹ ariditate siccabit̄: vt.s. non possit opari: et ocul⁹ dexter ei⁹ tenebrescēt̄ obscurabit̄. Dexter ocul⁹ ē affect⁹: quē obscurat gladi⁹ diaboli.s. pctm̄: imo ex toto eruit: sic dictū ē.j. Regⁿ.xj.a. q̄ dixit naas āmonites/ꝑ quē intelligit̄ diabol⁹: In h̄ feriā vobiscū pactū vt eruā oīm vīm oculos dextros. Cū autē videt bonitatē iste ocul⁹/seq̄t̄ gaudiū et exultatio in mēte: Ūñ dicit: l ¶Ad lętandū ī lęticia gētis tuę.i. de bono/de q̄ gaudet gens tua. Sz gens diaboli gaudet de malo. Prouer.ij.c. Lętant̄ cū malefecerint: ⁊ exultāt in reb⁹ pessimis. Bona aūt lęticia ꝓrūpit in laudē dei ⁊ sanctor: Ūñ addit: m ¶Ut lauderis cū hereditate tua. Et nota q̄ ex visitatione salutari h̄ sequūt̄ tres fruct⁹. Prim⁹ ī sensu. Ūñ dicit: Ad videndū. Secūd⁹ in mēte. Ūñ dicit: Ad lętādū. Tertⁿ in ore. Ūñ dicit: Ut lauderis. Itē notari pōt q̄ dic/Elector/gentis/hereditate: ꝑ q̄ tria notari possūt tria genera hoīm in ecclesia. Electi possūt dici milites boni. Exo.xvij.c. Elige tibi viros et egressus pugna ꝯ amalech. Gētes sē agricolę a genio dicti: q̄z geniturīs vacāt. Hereditas sūt clerici. Esa.xix.d. Hereditas mea isr'l'. Primi egēt sensu: Secūdi/lęticia: Tertij/laude. n ¶Peccauim⁹ ⁊c. Scōa ps: vbi hebręⁿ ꝓuersus pctā patr enumerat q̄ fecerūt ī egypto: ⁊ se cū eis peccasse ꝓfitet̄: oñdit tm̄ eos fuisse a dño liberatos. Dixerat.ē. vt lauderⁿ cū hereditate tua: Sed q̄z visus spūalis ⁊ grā laudandi amissa ꝑ pctm̄ nō recupat̄ sine ꝓfessiōe: Ūñ h̄ ꝓfitet̄ pctm̄ suū ⁊ patr. Primo ī generali: ⁊ postea in spēali. In generali aūt triplicit̄. Primo pctm̄ in se/cū dicit: Peccauim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is.i. imitātes pr̄es nr̄os. Scōo pctm̄ in primū/cū dic: Iniuste egim⁹. Tertio pctm̄ in deū/ cū addit: Iniq̄tatē fecim⁹. Hiere.xvj.b.

Dexterū oculū nitit̄ diabol⁹ eruere

Ad litterā de iudęis

Tria sūt genera hominū in ecclesia

Allegorice/pōt dici breuit̄ q̄ vox est eccl'ię: n ¶Peccauim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is/adā ⁊ eua: vñ pctm̄ originale habem⁹. Et in pctō eor fuit inobediētia: vñ/ o ¶Iniuste egim⁹. Justū eñ erat vt hō obediret deo. ij. Machab.ix.b. Justū ē eē subditū deo. Itez fuit ambitio: vñ/ p ¶Iniq̄tatē fecim⁹. Iniquū eñ fuit

Allegorice de ecclesia

Moraliter: n ¶Peccauim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is. Hoc pñt dicere subditi q̄ peccāt exēplo p̄lator vel ꝑ eor defectū: q̄z ī talibus peccat⁹ ipsi p̄lati q̄ eos deberēt docere ꝓbo et informare exēplo/pticipes sūt ī culpa/⁊ erūt in pęna. Esa.lxv.a. Retribuā in sinū eor iniq̄tates vr̄as: ⁊ iniq̄tates patrū vr̄or. Ecce q̄ portant duplicia peccata.s. ꝓpria ⁊ aliena. Ideo b̄ñ d̄ eis Matth.xxiij.d. Ut veniat sup vos oīs sanguis iust⁹ q̄ effus⁹ ē ⁊c. Greg⁹. Scire debēt p̄lati q̄ tot mortib⁹ digni sūt: q̄t pdiciōis exēpla ad posteros cōmisert. Vel sic: Pr̄es sē dęmōes. Job.iij.f. Vos ex pr̄e diabolo est⁹. Cū his pr̄ib⁹ peccant q̄ eos imitāt̄ ī supbia/ī īuidia/ī mēdacio: q̄ sē ꝓpria pctā diabol. Sap.ij.d. Inuidia diaboli ītrauit mors ī orbē trax: imitāt̄ aūt illū q̄ sūt ex pte illi⁹. Peccauim⁹ q̄ inquiūt ꝯ nosipsos. o ¶Iniuste egim⁹/ꝯ deū. p ¶Iniq̄tatē fecim⁹/ꝯ ꝓximū.

Moraliter de prelatis quor exēplo subditi peccāt

 * Patres nostri.

Hiere.xvj.b. Que ē iniq̄tas nr̄a/aut peccatū qd̄ peccauim⁹: Et seq̄t: Sed ꝛ vos pei⁹ opati estꝭ q̄ꝫ patres vr̄i. Et postq̄ꝫ cō/fessus est i generali/ɔfitet i speciali. Et p̄mo pctm̄ ig̃ratie: Vn̄ dic: a Patres nr̄i in egypto nō intellexerūt mirabi lia tua: q̄ multa facta sūt eis in egypto. Secūdo ɔfitet pecca/tum ingratitudinis/di cens: e Nō fuerūt memores multitu/dinis misc̄dię tuę: id est bn̄ficiorꝫ multorꝫ q̄ eis ex misc̄dia fecisti in ipsis mirabilib⁹ quę faciebat dn̄s corā eis i egypto: O p⁹ erat itel lectu/vt cogitarent ad q̄rū bonorꝫ ęternitatē

Al. liberauit

a Patres nr̄i i egypto nō in/ b tellexerūt mirabilia tua: non c fuerūt memores mltitudinis d miscdię tuę. Et irritauerunt e ascēdētes i mare: mare rubꝫ. f Et saluauit eos ꝑpt nomē g suū: vt notā faceret potentiā h suā. Et increpuit mare rubꝫū i ꝛ exiccatū ē: et deduxit eos i k abyssis sicut i deserto. Et sal l uauit eos de manu odiētiū: m ꝛ redemit eos d̄ manu inimici.

q̄ ꝑ patiētiā expectāt/ ꝑ illa tp̄alia de⁹ eos vocaret. Memoria quoq̄ꝫ opus erat i dei misc̄dia: vt saltē si ęterna bona nō intelli/gerēt/tp̄aliter acta recolerēt: ꝛ fidelit p̄sumerēt se ab inimicis li berandos/ea quā iā exp̄ti fuerāt potestate ꝛ benignitate. Sed nullū horꝫ fecerūt: sed cū deberent esse patiētes/intelligēdo q̄ ad ęterna bona vocarent/impatiētes fuerūt: Vn̄ tertio cōfitet ꝛ enumerat pctm̄ ipatiētię/dicēs: f Et irritauerūt/deū.s. ipsū/ascendētes/q̄ītū ad situ loci/in mare. Ad mare: i Mare rubꝫū. Hoc factū ē qn̄ venerūt ad mare rubꝫū: ꝛ vidē/tes se coangustatos mōtib⁹ et mari: dixerūt murmurātes: For/sitā nō erāt sepulchra i egypto: Exo.xiiij.c. Dn̄s aūt miseri/cors reddidit eis bonū ꝓ malo: Vn̄ addit: k Et saluauit eos: nō ꝑpt merita sua: sꝫ ꝑpt honorē ipsi⁹. Hoc ē qd̄ dicit: l Propt nomē suū/glificādū. Et/ m Ut notā faceret/posteris ꝛ p̄ntib⁹/potētiā suā. Postea ondit quō saluauit eos. Et p̄mo ꝑ diuisionē maris rubri: Vn̄ dic: n Et increpuit mare rubꝫū.i.ac si icreparet ipsū: o Et exiccatū ē/q̄ītū ad vias eorꝫ ꝛ diuisum. Secūdū in saluatiōe eorꝫ fuit ducat⁹ ꝑ colūnā nubis: Vn̄ addit: p Et deduxit eos/ꝑ ducatū an/geli: q In abyssis.i.in ꝓfundo maris: r Sicut i deser/to.i.sicut essent in via plana ꝛ sicca: q2 ibi nō erat lutū: sicut so/let esse i ꝓfundo aq̄rꝫ. s Et/ꝑ ista duo/saluauit eos. Sꝫ q2 hoc supra dixerat: sed nō determiauerat a q̄b⁹ saluauit eos: nūc determinat/dicēs: t De manu odientiū.i.egyptiorꝫ q̄ eos odio habebāt ꝛ ꝑsequebant: v Et redemit eos de manu inimici/pharaonis. Et ondit q̄d fecit eis/a quib⁹ libe rauit eos/dicēs:

Allegorice quū eñ fuit q̄ homo voluit equipari deo/suggerente dia/bolo: Eritis sic dij. Et licꝫ adderet: Scientes bonū ꝛ malū: tn̄ a Patres nr̄i/adam ꝛ eua: b In egypto.i.in tenebris peccati sui: c Nō intellexerūt mirabilia tua.i.dignita/tē quā eis dederas: q̄ mirabilis erat: q2 hō erat fact⁹ ad imagi/nē dei: quia cūcta aiantia ei obediebāt: q2 positi i padiso. Hęc mirabilia nō intellexerūt: s̄m qd̄ dicit in Ps̄. Hō cū in honore esset nō intellexit: e Nō fuerūt memores mltitudinis miscdię tuę: qua eos i ista dignitate creaueras. f Et irri/tauerūt/deū/ascēdētes in mare.i.in tantā tumiditatē vel tumorē q̄ voluerūt esse sicut dij. Sed istud mare fuit/ i Ma re rubꝫū: q2 christi sanguie fuit satisfactū ꝓ supbia eorꝫ. Nā k Et saluauit eos/moriēs ꝓ eis: l Propter nomen tuū/iesum: q2.s.saluator erat. s̄. Saluauit sibi dextera ei⁹ ꝛ bra chiū sanctū eius.s. in cruce extentū. m Ut notā faceret potētiā suā. In h̄ eñ q̄ mori voluit ꝛ pati potuit ꝓ inimicis/notā fecit potentiā suā. Vn̄ dꝫ in collecta: De⁹ q̄ omipotentiā tuā parcēdo maxie ꝛ miserēdo manifestas. n Et increpuit mare rubꝫū.i. pctm̄ vel peccatorē sanguineū/sancte viuēdo p̄dicādo/ꝛ ꝓ peccato moriēdo. o Et exiccatū est/vt non obstāte pctō/possent fideles ad terrā ꝓmissiōis trāsire. p Et deduxit eos in abyssis sic in deserto.i. fecit vt vbi erat abyssus pctōrꝫ/esset desertū.i.asp̄itas pnię: et sit tuta via. Ro. v.d. Ubi abūdauit delictū/supabūdauit ꝛ grā. s Et salua/uit eos de manu odientiū/ demonū. v Et redemit eos de manu inimici.i.diaboli. Duę sunt manus diaboli. Una impellēs: ꝛ altera attrahēs. Hę duę man⁹ erāt liberę añ

Ps̄.48.

Ps̄.97.

Due sūt ma/nus diaboli

passionē christi: sꝫ ꝑ eā p̄ma fuit oīno ligata: q2 nullū pōt mo/do ad pctm̄ cōpellere. Et de hac dic singularit: Et redemit eos de manu inimici. Alia aūt nō fuit oīno ligata: q2 mlt/tos adhuc attrahit ad peccatū: sed fuit debilitata: q2 non ita defacili attrahit sic ante. Et q̄d factū est de peccatis q̄ iā cō/miserant:

Moraliter

a Patres nr̄i.s. p̄lati: existētes/ b In egypto.i.in tenebris pctōrꝫ: vel mūdanarū curarꝫ: c Nō intel/lexerūt/ cū tn̄ teneāt alios docere. Aggei.ij b. Interroga sacerdo/tes legē: nō legē Justi/niani: sed legē dei. Vn̄ dic: d Mirabilia tua.i. mirabilia opa q̄ scripta sūt i lege tua: p̄cipue i noua. Ps̄. Mirabilia testimonia tua. Ps̄. Qm̄ nō intellexerūt opa dn̄i/et in opa manuū eius: destrues illos. e Nō fuerūt memores mltitudinis miscdię tuę: q2 cū eis p̄cipiat dn̄s/Luc.vj.f. Estote misericordes sic ꝛ pat vester misericors est: Ipsi ecōtrario sūt crudeles sic diabol⁹: de quo dꝫ/Hiere.vj.f. Crudelis ē ꝛ nō miserebit. Crudeles eñ sunt deo ꝛ sibi ꝛ p̄ximo. Deo ꝑ ambitionē ꝛ supbiā: q̄ deo aufert gloriā suā/quā alteri nō vult dare: Esa.xlij.b. Sibi per inuidiā: q2 inuidia cruciat cor inuidēs. Vn̄ dicit Poeta: Ju/sti⁹ iuidia nihil ē q̄ ꝓtin⁹ ipsū Auctorē rodit excruciatq̄ꝫ suū. Job.v.a. Paruulū occidit iuidia. Proximo aūt sūt crudeles ꝑ auariciā/q̄ subtrahit bn̄ficiū. Hęc tria notat/cū subdit: f Et irritauert/deū/ꝑ crudelitatē siue ipietatē q̄ deū piū irritat. Vn̄ i Ps̄. Scd̄m mltitudinē impietatū eorꝫ expelle eos: qm̄ irritauerūt te dn̄e. Et crudelitatē diuidit in tres ptes p̄dictas dicēs: g Ascēdētes/Ecce ambitio siue supbia. h In ma re/Ecce amaritudo siue inq̄etudo inuidię. i Mare rubꝫū/ Ecce auaricia sāguinaria q̄ occidit paupes: s̄m qd̄ dic Aug⁹. Pasce fame morientē/si nō paueris occidisti. Eccl.xxxiiij.d. Panis egentiū vita pauperū ē: q̄ defraudat illū/hō sanguis est. Qui aufert in sudore panē/q̄si q̄ occidit ꝓximū suū. Qui effundit sanguinē/ꝛ q̄ fraudē facit mercēnario: fratres sunt. Et tn̄ nec sic/nec sic irritare deū deberēt: q2 de⁹ nō irritauit eos: sed k Et saluauit eos/moriendo ꝓ eis: l Propt no/mē suū: vt sup dictū est. Uel sic: Licꝫ deū irritauerūt: nō tn̄ eos cōdemnauit/puniēdo eos: sed expectat eos ad pęnitētiā. Vn̄ dic: Et saluauit eos.i. expectauit ad salutē/cū iā me/ruissent dānationē. Threñ.iij.c. Miscdia dn̄i est: q2 nō sum⁹ cōsumpti. Hoc ē aūt quodāmō saluare: q2 nō stat nisi ꝑ eos si nō saluent. Et h̄/ Propter nomē suū.i.ꝑpt rē nois sui: qd̄ est saluator. Vn̄ dic in Ezech.xviij.g. Quare moriemi dom⁹ isrl: q2 nolo mortē morietis/dic dn̄s de⁹: reuertimini ꝛ viuite. m Ut notā faceret potētiā suā: quā ꝑcendo ꝛ miserēdo manifestat: vt p̄dictū est. Nec tm̄ h̄ facit dn̄s.s. expectare ad pęnitētiā: sed ꝛ increpat pctōres vt citi⁹ reuertant: Vn̄ addit: n Et increpuit mare rubꝫū.i.cor pctōris tumidū ꝛ ista/bile ꝛ amarū: salsū ꝑ cupiditatē: rubꝫ ꝑ auariciā: vt dictū est. Esaię.lvij.d. Cor impij q̄si mare feruēs. Hoc mare increpat dn̄s: qn̄ peccatorem flagellat. Job.xxxiij.c. Increpat q̄ꝫ per dolorē i lectulo. o Et exiccatū ē/ab hūore peccati. Naū j.a. Increpās mare ꝛ exiccās illud. Eccl.xj.d. Malitia horꝫ obliuionē facit luxurię maxime: Ecce increpatio ꝛ exiccatio. p Et deduxit eos i abyssis.i.in ꝓfundis aq̄s tribulatio/nū: r Sicut in deserto.i.in plana via: q2 tribulatio ē pla/na via ad cęlū. Act.xiiij.d. Per multas tribulatiōes oportet nos itrare i regnū cęlorꝫ. Ps̄. Trāsiuim⁹ ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛ edu xisti nos i refrigeriū. s Et saluauit eos de manu odiē tiū. Per tribulatiōes eñ flagellati redeūt ad cor: ꝛ agūt pę/nitētiā. Odiētes sūt demones: q̄ habēt mltas man⁹ q̄b⁹ rapiūt/retinēt/ligāt/iugulāt. Itē vna man⁹ ē simonia: alia crudelitas/luxuria: ꝛ cętera vitia. Eccl̄s.vij.d. Uincula sūt man⁹ ei⁹. v Et redemit eos de manu inimici/ diaboli: s̄m illud Osee xiij.d. De manu mortis liberabo eos: de morte redimā eos.

Sed q2 singularit

Al. tincrep

Al. tades m

Ps̄.118.

Ps̄.17.

Ps̄.5.

Ps̄.65.

rauit eos/dicēs: a Et opuit aq̃ tribulātes eos.ſ.egypti/
os:ita q̃ c Unus ex eis/q̃ eos secuti fuerāt/nō remāsit.
d Et/visis his miraculis/crediderūt.ſ.filij iſrl. e In ver
bis eiꝰ.i.ꝓbis eiꝰ. f Et/credētes/laudauerūt.i.laudātes
cantauerūt/ g Laudē eiꝰ.ſ. canticū qd̄ cantauerūt in exitu
de mari. Exod.xv.a.

Allegorice

Cātemꝰ dñoꝛc.

℣ miserāt: Ecce/ a Et opuit.i. submer/
sit:aqua baptismalꝭ. b Tribulātes eos:
scz peccata. c Unus
ex eis nō remāsit:
qz baptismꝰ oia pcta
abluit ⁊ interimit. Post hāc aūt eiꝰ passionē/multi cōuersi sunt
ad fidē eius:Unde dicit: d Et crediderūt verbis eiꝰ/quę
p apl'os p̃dicauit. f Et/credentes corde/laudauerūt/ore:
g Laudē eiꝰ.i.opa ⁊ miracula eius/quibꝰ laudabilis appa/
ret. Uel/laudem eiꝰ.ſ.pr̃is.i.filiū qui est laus patris:qz glo/
ria patris filius sapiēs: Prouerb.x.

Moraliter

Est manꝰ diaboli quā pauci euadunt

* Sz qz singularit dicit/de manu:sciēdū q̃ vna ē manꝰ dia/
boli quā pauci euadūt.ſ.manꝰ q̃ dat munera. Hęc ē manꝰ fortis
sima:q̃ oculos sapiētū excęcat ⁊ ligua iustoꝝ abscidit:ꝓm qd̄ dr̄/
Exo.xxiij.a. Mūera excęcāt prudētes ⁊ sbuertūt ꝓba iustoꝝ.
Hac manu ipsū deū voluit ꝓsternere: Matth.xiij.b. Hęc oia
tibi dabo si cadens adoraueris me. Esa.j.f. Omēs diligūt mu
nera:sequunt retributiōes. a Et opuit aq̃.ſ.tribulatiōis vl
pnitētię.ſ.aqua lachrymarꝝ: b Tribulātes eos.ſ. dęmo/
nes/vel motus pctōꝝ:q̃ a facie tribulatiōis vel lachrymarꝝ fu/
giūt:Sic dictū est achab:p quē intelligit peccatū vel diabolꝰ:
iij.Regl.xviij.g. Jūge currū tuum ⁊ descēde/ne p̃occupet te
pluuia. Et bñ dicit q̃ opuit:in quo notat abundantia tribula/
tionū vel lachrymarꝝ:qz sic parua aqua nō sufficit ad opiendū
multos:sic parua pnia vel paruę lachrymę ad opiendū exerci/
tū vitioꝝ. Unde dr̄: in Ps.Exit aquarꝝ dederūt oculi mei.q.d.
multa aqua exiuit. Et sic/ c Unꝰ ex eis nō remāsit:qui nō
opirēt aq̃s lachrymarꝝ. Ps. Lauabo p singulas noctes lectū
meū lachrymis meis ⁊c. Postq̃ aūt ita liberati sūt:necesse ē q̃
sequit: d Et crediderūt i verbis eiꝰ.ſ.vt credāt cōsiliis
bonoꝝ:sic cū hō euasit de nouo ifirmitatē:tūc necesse est ei vt
acquiescat cōsilio medicoꝝ:aliocīn cito recidiuare pōt. Uerba
dñi/sk p̃dicatio ⁊ ꝓsilia p̃latoꝝ ⁊ p̃dicatoꝝ. Sic inuenimꝰ q̃ cū
dñs saulū icrepauisset:et ille ꝓuersꝰ dixisset/Act.ix.a. Dñe q̃d
me vis facere:Rndit:Surge ⁊ ingredere ciuitatē/⁊ dicet tibi
q̃d te oporteat facere. Nec tm̄ credere his q̃ dicūt/tenēt:sz ea
āplecti ⁊ ꝓbo ⁊ ope cōmēdare. Unde addit: f Et laudauerūt
laudē eiꝰ.i.p̃dicationē quā audiūt/i q̃ laudat deꝰ. Eccli.xxj.
c. Uerbū sapiēs qd̄cūq̃ audierit sciꝰ laudabit ⁊ ad se adijciet.

Ad litterā

b Cito fecerunt ⁊c. Tertia pars:in qua narrat qualiter in
deserto peccauerūt:et quidā iuste puniti fuerunt:alij autē pci/
bus moysi misericorditer liberati. Et ꝓ narrat vt maximā cām
laudis innuēs:maxie ad laudādū deū inuitet. Primo q̃ arguit
leuitatē iudęorū/cū dicit: Cito fecerūt/id qd̄ sequit.ſ.obli/
ti sūt ⁊c. Uel/Cito fecerūt/p̃dicta.i. cito ea facere dimise/
rūt. Modꝰ ē loquēdi. Uel/Cito fecerūt.i.faciles fuerunt ad
faciendū illa:et sicr faciles ad dimittendū:qz ⁊ cito obliti sūt:
Ita q̃ ꝓ qd̄ dico/cito/sit diasyrmicū/determinādo ⁊ verbū ⁊
pticipiū. Obliti sūt/dico/ k Operū eiꝰ:q̃ fecit eis in egy/
pto ⁊ in mari rubro. Secūdo arguit eos de impatiētia/cū ad/
dit: l Et nō sustinuerūt ꝓsiliū eiꝰ:qd̄ erat/vt pbaret eos
differēdo eis dare victualia: q̃ tm̄ postmodū datur erat pro/
batis:et hoc nō sustinuerūt/sed murmurauerūt. Et anteq̃ de/
berēt hre/voluerūt escas: Unde tertio arguit eos de gulositate/
dicēs: m Et cōcupierūt cōcupiscētiā in deserto. Cō/
cupiscētiā dicit emphatice.i. carnes q̃s ardēter cupierūt. Nu/
meri.xj.d. Quis dabit nobis escas carniū ⁊c. Quarto arguit
eos de dubitatiōe/q̃ dubitauerūt de potētia dei: Unde dicit:
o Et tēptauerūt deū i inaq̃so.i. in loco vbi nō habebāt
aquā:Exo.xv.d.et Numeri.xx.a. p Et dedit eis petiti/
onē ipsoꝝ.ſ.escas carniū. q Et misit saturitatē i aias
eoꝝ.i.in aialitatē:q̃ aians corpꝰ/aial facit:ad cuiꝰ sustentatio/
nē ꝑtinet esca. De hac saturitate/Numeri.xj.d. Ut det vob
℣ dñs carnes

Exo.17.a.

Moraliter: b Cito fecerūt/ea q̃ p̃missa sūt.ſ. credide/
rūt ⁊ laudauerūt.q.d.nō diu crediderūt ꝓbis eiꝰ: nec diu lau/
dauerūt laudē eius. Sic faciūt multi q̃ incipiūt facere pnitē/
tiā de cōsilio dñi: vel
intrāt religionē:sed ci/
to redeūt ad vomitū.
Eccli.vj.c. Qm̄ aspa est
nimis indoctis hoīb̄ Al'.†siccitate
sapiētia:⁊ non pmane/
bit i illa excors:q̃si la/
pidis viriꝰ pbatio erit
in illis: et nō demora/
bunt pijcere illā. Et ꝓ est:qz ingrati sunt bñficijs dei: Unde di/
cit: i Obliti sūt operū eiꝰ/creatiōis/recreatiōis/iustifi/
catiōis:q̃ si recolerēt/pniaz nō desererēt. Unde Heb.xij.a. Re
cogitate eū q̃ talē sustinuit aduersus semetipsū a pctōrib̄ ꝗdi
ctionē: vt nō fatigemī aīs vr̄is deficiētes. Sed qz/obliti sūt
operū eiꝰ:⁊ nō sustinuerūt ꝓsiliū eius/de agēda pnia:
sed abiecerūt/ꝗ illud qd̄ dicit/Eccli.vj.c. Audi fili ⁊ accipe cō/
siliū intellectꝰ:⁊ ne abijcias ꝓsiliū meū. Scōm aliā litterā pla
niꝰ loquit ꝗ diuites ⁊ voluptuosos/q̃ est: Festinauerūt/ob
liti sūt operū eiꝰ ⁊c. Cū em̄ deberēt expectare diuitias et
delitias ⁊ fęlicitatē ęternę patrię/ festināt hic accipe/⁊ ab illis
frustrant:qz sicut dr̄ Prouer.xxviij.c. Qui festinat ditari/nō
erit innocēs. Et in Ps. Quis ascēdet in montē dñi ⁊c. Inno/ Ps.23.
cens manibus. Et tm̄ id ad qd̄ hic festināt/parū durabit:quia
Prouer.xiij.b. Suba festinata minuet. Tales significati sūt
p ruben ⁊ gad/ ⁊ dimidiā tribū manasse:q̃ videntes terrā gala/
ad ⁊ iacer aptā aīalib̄ alēdis/petierūt eā:⁊ noluerūt expecta/
re quousq̃ haberēt portionē in tra pmissiōis: Sed dixerunt/
Numeri.xxxij.d. Nihil q̃rimꝰ vltra iordanē:qz iā habemꝰ pos/
sessionē nostrā i oriētali eiꝰ plaga. Et ꝓ sequit ex ingratitudie:
Unde dicit: Obliti sūt operū eiꝰ: qz.ſ.christus paup p eis
fuit. Eccls.ix.d. Parua ciuitas ⁊ pauci i ea viri: venit ꝓtra eā
rex magnꝰ ⁊ vallauit eā: et pfecta est obsidio: Inuētusq̃ in ea
vir paup ⁊ sapiēs ⁊ liberauit vrbē.i.mūdū p sapiētiā suā:⁊ ne/
mo deinceps recordatꝰ ē homīs illiꝰ paupis. l Et nō susti
nuerūt cōsiliū eiꝰ: de q̃ Matth.xix.c. Uade ⁊ vende oia q̃
habes ⁊ da paupib̄:⁊ veni seq̃re me. Ps. Cōsiliū inopis cō/ Ps.13.
fudistis. Prouer.j.c. Despexistis oē cōsiliū meū ⁊c. m Et/
ꝓtēpto ꝓsilio de pauptate/cōcupierūt cōcupiscētiā.i.tē/
porales diuitias:q̃ dicunt cōcupiscētia:qz cōcupiscere alia fa/
ciūt.j. Timoth.vj.b. Radix omniū malorꝝ cupiditas. Augꝰ.
Qui diuitias appetit/cupere appetit. n In deserto.i.in ꝓ
mūdo:q̃ ab homib̄ rōnabilib̄ nō habitat:sed ab efferatis:qz
boni hoīes nō reputant se hītatores: sed aduenas ⁊ pgrinos.
Heb.xi.c. Nō habemꝰ ꝓ manentē ciuitatē:sed futurā inq̃ri/
mꝰ. In hoc deserto ꝓcupiscūt. Nec mirū:quia vt dr̄.j. Joh.
ij.c. Omne qd̄ est in mūdo:cōcupiscētia carnis est:⁊ ꝓcupiscē/
tia oculoꝝ ⁊c. Multotiēs aūt tales admonēt vt nō ita cōcu/
piscāt tpalia:sz sustineāt ꝓsiliū altissimi: vt oia p amore illiꝰ re
linquāt: Et ipsi rndent: Nō habeo volūtatē:si dñs vult mihi
dare volūtatē talē/tūc faciā:alit nō. Hoc ē qd̄ sequit: o Et
tēptauerūt deū i inaq̃so.i.i corde suo sicco ⁊ arido ab hu/
more grę.s. Et tēptauerunt deū in cordib̄ suis. Hoc em̄ qd̄ Ps.77.
faciūt ē cōmittere se discrimini inter fluctꝰ maris.ſ.mūdi:⁊ nō
velle inde exire donec deꝰ extrahat illos dando eis volūtatē.
Sed qd̄ peiꝰ est/hāc volūtatē nolūt multi hre: vñ nec dñs dat
eis:sz qd̄ volūt pmittit eos hre: Unde sbdit: p Et dedit eis
petitionē ipsoꝝ:q̃ ē/vt p cāpos licētię sine freno obediētię
discurrāt. Ps. Et dimisi eos ꝓm desideriū cordis eoꝝ. Et in Ps.80.
ꝓ iuxta lfam duo sunt notāda. Primū ē dei munificētia:q̃ etiā De qñq̃ dat
murmuratorib̄ dedit qd̄ petebāt:multo fortiꝰ/vt dr̄ Matth. malis ꝓm de/
vij.b. dabit bona bonis petētib̄ se. Secūdū est eoꝝ culpa in/ sideria cordis
expiabilis:q̃b̄ ita dat petitionē ipsorū: ꝓm qd̄ dicit Gregꝰ. eorum
Medicꝰ infirmo iā desperato quęcūq̃ desiderat porrigit: Unde
⁊ subdit: q Et misit saturitatē.i.ea q̃b̄ saturari cupiūt:sz
saturare nō possunt: r In aias eoꝝ:nō dicit/in aīab̄:sz in
aias.i.ꝗ aias eoꝝ. Ro.j.c. Propt̄ qd̄ tradidit illos deus in

dñs carnes/ꝛ comedatſ nõ vno die nec duob⁹ vel ḋnq; aut decẽ:nec viginti ḋdẽ:ſed vſq; ad mẽſẽ dierũ/donec exeat ꝑ nares vr̃as:ꝛ vertat ĩ nauſeã. Poſtea arguit eos ꝺ ſeditiõe q̃ ſequit ſaturitatẽ:Vñ dicit: a Et irritauerũt moyſen ĩ caſtris. Hoc fecerũt dathã ꝛ abirõ:q̃ volebãt hĩe p̃nciparũ ĩ ꝓlio/eo q̃ erãt ꝺ ruben p̃mogenito. Itẽ choze ꝛ choritę/q̃ volebãt hĩe p̃ncipatũ ſacerdotij:qz erãt ꝺ leui:irritauerũt/ b Aaron ſctũ dñi.i. ſanctificatũ a dño. De hac vtraq; irritatiõe habet Nũeri.xvj.Seditionem aũt ſecuta ẽ pęna: Vñ ſequit: c Apta ẽ tra ꝛ deglutiuit dathã:ꝛ opuit ſup cõgregationẽ abirõ. Hoc etiã habet Nũeri.xvj.e.Silr pctm̃ choze ſecuta eſt pęna:Vñ addit: e Et exarſit ignis in ſynagoga eorũ.i.in ꝓgregatiõe eoꝝ.ſ. in ducẽtſ q̃nq̃ginta viris q̃ offerebãt incẽſũ. f Et flãma/illi⁹ ignis: g Cõbuſſit pctõres.i.choze ꝛ cõplices ei⁹.Et ꝗ habet Nũeri.xvj.e. Poſtea oñdit quõ peccauerũt in idolatria. Et p̃mo arguit eos/qz fabricauerũt vitulũ. Vñ dicit: h Et fecerũt vitulũ ĩ oreb.i.ĩ illa pte mõtſ ſinai. Oreb em̃ eſt ps mõtis ſinai. Nec ſolũ fecerunt:ſed i Et adorauerunt ſculptile. Sculptile fit malleationibus:cõflatile aũt fuſione. Hic autẽ ſumit ſculptile ꝑ fuſili. Secũdo arguit eos de vilitate idoli: Vñ dicit: k Et mutauerũt glã ſuã.i.cultũ vni⁹ veri dei: Magna em̃ glia ẽ hĩe vnũ verũ deũ: l In ſilitudinẽ vituli comedẽtſ fęnũ.i.in idolũ ſile vitulo. Hoc totũ habet/Exo.xxxij.a. Poſt ea aggrauat pctm̃ eoꝝ ab ingratitudine/dicẽs: o Obliti ſũt deũ q̃ ſaluauit eoſ. Et quõ ſaluauit:Ecce/ q Qui fecit magnalia ĩ ęgypto/vt illi liberarẽt. r Mirabilia ĩ tra chã:idẽ ẽ. s Terribilia ĩ mari rubro/ꝗ mergẽdo ęgypti/os:ꝛ diuidẽdo mare/qõ tribile ẽ videre. Oñſis pctis iudęoꝝ:

a Et irritauerũt moyſen in ca/
b ſtris:aarõ ſanctũ dñi. Aptã
c eſt tra et deglutiuit dathã:ꝛ
d opuit ſup ꝓgregationẽ abirõ.
e Et exarſit ignis in ſynagoga
f eoꝝ:flãmã cõbuſſit pctõres.
g Et fecerũt vitulũ ĩ oreb:ꝛ ado
h rauerũt ſulptile. Et mutauerũt
i glã ſuã:ĩ ſilitudinẽ vituli cõ
k medẽtis fęnũ. Obliti ſũt deũ
l q̃ ſaluauit eoſ:q̃ fecit magna/
m lia in ęgypto: mirabilia ĩ tra
n chã:terribilia ĩ mari rubro.
o
p
q
r
s

Ar. tmã ducãt

Ar. tchanaan

ostẽdit cõminationẽ

Moraliter * deſideria cordis eoꝝ ĩ imũdiciã vt ꝓtumelijſ afficiãt corpa ſua ĩ ſemetipſis. Poſt ſaturitatẽ aũt.i.p⁹ abũdãtiã tpaliũ/ſeq̃t ãbitio: p̃m qõ dr̃ Oſee.xiij.b.Saturati ſũt ꝛ ĩpleti/ꝛ eleuauerũt cor ſuũ.ſ.ad p̃lationẽ: Vñ addit: a Et irritauerũt moyſẽ ĩ caſtrſ:aarõ ſctm̃ dñi. Moyſes iterp̃tat aſſumpt⁹ de aq̃: ꝛ ſignificat eos q̃ ſepati ſt a delitijs ꝛ voluptate pcti. Aarõ interp̃tat mõs fortſ:ꝛ ſignificat eos q̃ habẽt cõgerie fortiũ opũ: Illi aũt in caſtrſ militãtis ecclię irritãt.i.cõmouẽt vel euacuãt expellẽdo moyſẽ ꝛ aarõ:qz nõ poſſũt ſuſtinere q̃ eligat ĩ p̃latũ aliq̃s/q̃ ſit ſepat⁹ a carnalib⁹ voluptatib⁹:vl q̃ ſit fortſ ĩ opib⁹. Et ſi forte talis ipſis nolẽtib⁹ p̃ponat/irritãt eũ ꝛ affligũt. Vñ Job.xviij.g.dicũt iudęi: Nõ hũc:ſed barrabã: Erat aũt barrabas latro:ſz inſignis: vt dr̃ Matth.xxvij.b.Act.iij.c.Vos ſctm̃ ꝛ iuſtũ negaſtſ:ꝛ petiſtis virũ homicidã donari vob.Sz cũ ipſi p ãbitionẽ ſuã p̃lationẽ attigerit/dñs punit eos mirabilit:qz ĩ trenoꝝ cura eoſ affligit pęna:ꝛ plerũq; moriũt ĩ culpa: Vñ addit/ c Apta ẽ tra.i.trena cura. d Et deglutiuit dathã:ꝛ opuit ſup ꝓgregationẽ abirõ/vt reſpirare nõ poſſint. Nũe.xiij.d.Terrã quã luſtrauim⁹ deuorat hĩtatores .i.trena cura/q̃ vt mola luſtrat ꝛ circũit:qz ĩ circũitu ipij ãbulãt Recte q̃ p dathã ꝛ abirõ itelligũt illi q̃ ãbiũt p̃latiões: Vñ ꝛ dathã interp̃tat donũ ſufficiẽs:Abirõ ꝓ interp̃tat pat me⁹ magiſter iniqu⁹. Et tales pr̃es ſt:qz p̃lati.Sz ſt magri iniq̃:qz exẽplo ad min⁹ docẽt iniq̃tatẽ. Et ſi q̃nq; doceãt ꝓbo ęq̃tatẽ: nõ ipſã faciũt. Vñ Matth.xxiij.a.Sup cathedrã moyſi ſederũt ſcribę ꝛ phariſęi:oia q̃ q̃cũq; dixerint vobis ſeruate ꝛ facite: p̃m ꝓo opa eoꝝ nolite facere: Dicũt em̃ ꝛ nõ faciũt:alligant aũt onera grauia ꝛ iportabilia/ꝛ iponũt ĩ hũeros hoĩm:digito aũt ſuo nolũt ea mouere. Et q̃ ſollicitudo trena eos vſq; ad pctm̃ ꝓtrahat/ſubdit: e Et exarſit ignis ĩ ſynagoga eorũ:qz cũ in trenis ſe ĩplicãt:ignis cupiditatis ꝛ ire ꝛ q̃nq; luxurię ſubintrat. Job.xv.d. Ignis deuorabit tabnacula eoꝝ q̃ libẽter ꝛc. Et p̃mo latenẽ cõburit eos:poſtea vſq; ad flãmã apti pcti exit: Unde ꝛ addit:Et/ f Flãma cõbuſſit pctõres. Et licz loq̃t de miſtris ecclię: tm̃ dicit:in ſynagoga eoꝝ/nõ in ecclia:qz cõgregatio maloꝝ nõ ẽ ecclia dei:ſz ſynagoga ſathanę:ſic dr̃ Apoc.ij.c. Dicũt ſe iudęos eẽ ꝛ nõ ſt:ſz ſũt ſynagoga ſathanę. Eccli.xxj.b.Stupa collecta ſynagoga peccantiũ:ꝛ ꝓſumatio eoꝝ flãma ignis. In ꝗ autẽ igne format vitul⁹ quẽ adorãt: Unde addit: h Et fecerũt vitulũ/laſciuię/in oreb:q̃ interp̃tat mẽſa:ꝛ ſignificat gulã quę generat laſciuiã: vel mãſa/ꝛ ſignificat abũdantiã q̃ laſciuiã nutrit. i Et adorauerũt ſculptile.i.idolũ gulę:de q̃ Phil' iij.d. Quoꝝ deus venter ẽ. Uel auaricię: Eph.v.b.Aut auaricia q̃ ẽ idoloꝝ ſeruit⁹. k Et mutauerũt glã ſuã.ſ.glã ꝓcię: de q̃.ij.Corſ.j.c.Glia nr̃a ꝗ ẽ:teſtimoniũ ꝓcię nr̃ę. Hãc multi mutãt: l In ſilitudinẽ vituli.i.laſciuię: m Comedẽtſ.i. deuorãtis: n Fęnũ.i. ipſã carnẽ q̃ in laſciuia cõſumit. Eſa.xl.b. Oĩs caro fęnũ. Et ex ꝗ ſequit/q̃ o Obliti ſũt deũ:qz vt dicit Grego⁹:Cũ luxuria ſemel mẽtẽ iuaſerit/nullũ bonũ cogitare pmittit:Nõ q̃ deũ q̃ eſt ſũmũ bonũ. Et tm̃ nõ deberẽt obliuiſci:qz mlta bñficia fecit eis: Vñ ſubdit: p Qui ſaluauit eos: q̃ fecẽ magnalia ĩ ęgypto: Ad lram/qñ fugit ĩ ęgyptũ et corruerũt idola ęgypti ad ingreſſũ ei⁹. Uel/in ęgypto.i. in mũdo tenebris pctõr pleno. r Mirabilia ĩ tra chã: q̃ interp̃tat callid⁹.i.in ipſo mũdo/quẽ callid⁹ hoſt/ poſſidebat. Vñ dixit dñs/Job.xiiij.d. Uenit p̃nceps mũdi hui⁹ ꝛ in me nõ ꝗ q̃cq̃.q.d.qz nõ ſum de mũdo. In mũdo q̃ fecit chriſt⁹ magnalia.i.magna opera ꝛ laude digna. Et/mirabilia.i. miracula/vñ obliuiſci ei⁹ nõ deberẽt. Et maxie ꝓpter ꝗ q̃ ſequit/q̃ fecit s Terribilia ĩ mari rubro.i.amaritudie paſſiõis ſuę:quã ſuo ſanguie rubricauit:in q̃ fecit terribilia hoĩb⁹ q̃ terrent ꝛ horrẽt imitari paſſionẽ ei⁹. Itẽ tribilia dęmonib⁹ q̃ p paſſionẽ ei⁹ nõ tm̃ extriti:ſz ꝛ deuicti fuerũt. Et ꝓpt ꝗ nõ deberem⁹ obliuiſci ipſi⁹ q̃ talia ꝑ nobis paſſ⁹ ẽ. Eccli.xxix.c. Gratiã fideiuſſoris ne obliuiſcaris:dedit em̃ ꝑ te animã ſuã. Propt hoc dicit beat⁹ Ber̃ũ. Qr̃ diu vixero memor ero laborꝝ quos ſuſtinuit dñs in p̃dicãdo/fatigationũ in diſcurrẽdo/tempꝓtationũ in ieiunãdo/vigiliarũ in orãdo/lachrymarũ in cõpatiẽdo. Recordabor etiã dolorũ/cõuitiorũ/ſputorũ/colaphorũ/ſubſãnationũ/exprobrationũ et flagellorũ/horũq; ſiliũ: Alioq̃n req̃rek a me ſanguis iuſti q̃ effuſus ẽ ſup terrã. Et notandũ q̃ mlta ſũt q̃ cõtinuant memoriã rerũ :q̃ notant his verſib⁹. Que cõtinuã memoriã Verſus Aſſiduũ/mirũ/cognatũ/dulce/decorꝝ: Triſte/ nouũ/munus/ amor/ętas/ſpes/timor/auctor. Et hęc oia: in deo ſunt: vnde iniuſtũ eſt eũ obliuiſci. Deꝰ em̃ eſt in nobis/aſſiduus: p̃m illud Act.xvij.f. In ipſo viuim⁹/mouemur ꝛ ſum⁹. Itẽ/mirabilis ẽ. Heſter.xv.d. Valde mirabilis es dñe:et facies tua plena ẽ grꝓ. Itẽ/cognatus nr̃ eſt. Act.xvij.g. Ipſi⁹ em̃ gen⁹ ſum⁹. Ben⁹ q̃ cũ ſim⁹ dei ꝛc. Heb.ij.c.nõ cõfundit fratres eos vocare. Itez/dulcis/eſt.j.Pet.ij.a.Si tm̃ guſtaſtis q̃ dulcis eſt dñs. Itẽ/decorus:qz ſpecioſ⁹ forma p̃ filijs hoĩm ꝛc. Hiere. xxxj.e. Bñdicat tibi dñs pulchritudo iuſticię. Itẽ/triſte ptulit ꝑ nobis.j.Pet.ij.d. Peccata noſtra ipſe tulit. Itẽ/nouũ. Hiere.xxxj.d. Nouũ fecit dñs ſup terrã/fęmia circũdabit virũ. Item/ mun⁹:qz dedit nobis/ꝛ ꝑ nobis ſeipſũ. Eph.v.a. Chriſt⁹ dilexit nos ꝛ tradidit ſemetipſũ ꝑ nobis oblationẽ et hoſtiã deo in odorẽ ſuauitatſ. Et Eccli.xxix.c.Gratiã fideiuſſoris ꝛc. Itẽ/amor:qz dilexit nos: vt dictũ eſt: vñ debem⁹ eũ diligere. Deut.vj.a. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde ꝛc. Item/ętas puerilis bñ retinet: ꝛ nos ſumus in chriſto quaſi modo genti infãtes:ſic dicit petr⁹.j.Pet.ij.a. Itẽ/ſpes magnę rei quã ab eo expectam⁹. Phil.iij.d.Saluatorẽ expectamus qui reformabit corp⁹ hũilitatis noſtrę cõfiguratũ corpi claritatis ſuę. Item/timor:qz timẽdus eſt. Eccli.j.a. Un⁹ eſt altiſſimus creator omniũ omipotẽs ꝛ rex potẽs ꝛ metuẽdus nimis. Ex hac etiã auctoritate habet q̃ ipſe eſt auctor.i.magnę auctoritatis:qz creator omniũ ꝛ omnipotens. Sed quia hanc auctoritatẽ in carne veniens nõ oſtẽdit:ideo nõ eſt i memoria hominũ:Sed ſicut dicit Eccs.ix.d. Nullus deinceps

Pos.11.

Ps.44.

* recordatus eſt

ostēdit cōminationē dei ī illos: Ūñ dicit: a Et dixit/dñs:
b Et dispderet eos.i.cōmīat' ē dispdere eos. Hoc fuit qñ
dixit moysi/Exo.xxxij.b. Descēde de mōte:qz peccauit ꝓ'l's.
Et dispdidisset eos: c Si nō moyses elect' ei' stetisset ī
cōspectu ei'/orās:et hoc/in ꝓfractiōe.i.in plaga qua dñs
cōmiabat eos ꝓfringē
dos.Et ꝗ fecit moysel
qñ dixit/Exo.xxxij.g
Aut dimitte eis hanc
noxā: aut dele me de
libro tuo quē scp̄sisti.
Et ꝗ est qd sequit: d
Ut auerteret.q. d.
ad ꝗ stetit moyses ī cō
spectu ei': vt auerte
ret irā ei' ne disper
deret eos. Sed cū.s.dixerit/Dixit vt dispderet eos:et
ꝓbū dñi oporteat verū esse:ad qd rogabat moyses ꝛ̄ñū:Et si
ī petrauit qd rogabat:quō verū ē qd dixit dñs:Solo. In ver
bis dñi ꝓitas ē sp:Sz est duplex ꝓitas:q̄dā historialis:quēdā
allegorica vel moralis. Altera istax sp inuenit in ꝓbo dñi:sic
Jone.iij.b.Adhuc.xl.dies z niniue subuertet. Hoc accidit nō
ſralit:sz spūalit. Sic Esa.xxxviij.a. Morieris tu z nō viues.
Ita z hic potest dici.

Moraliter * recordat' ē hoīs illi' paupis. Esa.lvij.a. Just' pit z nō est
q̄ recogitet. a Et ꝓ ꝗ dixit.i.cōminat' ē: b Ut dispde
ret eos.i.in duob' pderet.s. in corpe z in aīa. Et iā dispdidis
set: c Si nō moyses elect' ei' stetisset ī ꝓfractiōe ī cō
spectu ei': vt auerteret irā ei' ne dispderet eos. Per
moysen extractū de aqs/intelligunt viri iusti z religiosi q̄ sunt
separati a diuitijs z delitijs hui' mūdi. Hi sūt electi dei:q̄s elegit
de mūdo vt eāt z fructū afferāt: Joh.xv.c. Hi stāt in ꝓspectu
dei/in cōfractiōe irę ei'/vt auertāt irā ei' ne dispdat pctōres.
Hiere.xviij.d. Recordare q̄ steterim ī ꝓspectu tuo vt loq̄rer
p eis bonū:z vt auerterē indignationē tuā ab eis. Vel allego
rice ō christo:q̄ ē ver' moyses:q̄ stetit ī ꝓspectu p̄ñs/ī ꝓfractio
ne sui corpis:qd frēgit ī cēna:qd cōfractiōi exposuit ī cruce vt
frāgeret irā p̄ñs/z auerteret eā a nobis. Vel moyses noster est
sacerdos/q̄ stat ī ꝓspectu dei/ ī ꝓfractiōe corpis christi ī altari:
qd in tres ptes ꝓfringit: Et ꝗ vt auertat irā dei a ꝓ'lo peccāte.
Sed nō ē omittēdū q̄ dic/elect' ei':qz m'ti sūt sacerdotes z
plati/nō electi a dño:sz intrusi a diabolo pce z pcio:et ideo nō
auertūt irā dei a ꝓ'lo sibi subdito:sz magis accēdūt z ꝓuocāt:
ꝓm qd dic Greg'. Cū is q̄ displicet ad incedendū mittit/irati
iudicī animi' ad deteriora ꝓuocat. Eccli.xxij.g. Quesiui de
eis virū q̄ inkponeret sepē: z staret opposit' mihi/z nō inueni.

Et dixit vt dispderet eos: si
nō moyses elect' ei' stetisset ī
ꝓfractiōe ī ꝓspectu ei'. Ut a
uerteret irā ei'/ ne dispderet
eos:et p nihilo habuerūt terrā
desiderabilē. Nō crediderūt
verbo ei': z murmurauerūt ī ta
bernaculis suis: non exaudi
erūt vocē dñi. Et eleuauit ma
nū suā sup eos: vt psterne
ret eos ī deserto. Et vt deij
ceret semē eorū in nationibus:
z disperderet eos ī regionib'.
Et initiati sunt beelphegor:

Et p nihilo z̄c. Quarta ps vbi enumerat alia eorū pctā:
z deū placatū eē p phineē. Et ꝓmo arguit eos de ꝓtēptu dei z
pmissiōis ei'.q.d.nō tm̄ p̄dicta mala fecerūt: sz et p nihilo
habuerūt.i. vilipenderūt. Ūñ alia lra bz: despexerūt terrā
desiderabilē.i.terrā pmissiōis. Scdo de pctō infidelitat'/cū
addit: f Nō crediderūt verbo ei'/pmittētis q̄ eos ī terrā illā
introduceret. Tertio arguit eos de murmure/cū dicit: g Et
murmurauerūt ī tabernaculis suis/ī qb' ociosi stabāt.
Quarto de inobedientia/cū dic: Nō exaudierūt vocē dñi.
Post ꝗ seqt cōmiatio: Ūñ dic: k Et eleuauit manū suā
sup eos/cōminādo pnā. Mos em̄ ē cōminātiū leuare manū.
Et ad qd: l Ut psterneret eos ī deserto: Ecce q̄ cōmia
tus ē eis mortē. Itē cōmiat' ē illis vilitatē: Ūñ addit: m Et
vt deijceret semē eorū in nationib'.i.inter nationes. Tertio
cōmiat' ē eis captiuitatē: Ūñ subiūgit p Et dispderet eos
ī regionib'. Et ꝗ cōmiatio mō p̄cipue ipleta ē. Et nō statim
puniuit eos dñs:imo p peccauerūt pctō luxurię ī madianitis:
Ūñ dicit: r Et initiati sūt beelphegor.i.ꝓsecrati:sic dic
Josephus:sacrificauerūt idolis vt illas mulieres possent hāe.
Beelphegor:dī de' tētiginis.s.priap':z simulacrū libidinis.
Et nō solū imolauerūt:sed de imolatis comederūt:Ūñ addit:
Et comederūt

Moraliter: e Pro nihilo habuerūt terrā desidera
bilē. Terra desiderabilis est terra viuentū.s.cęlū:de q̄ vere pōt
dici illud Prouer.viij.b. Omne desiderabile ei nō pōt cōparī.
Est aūt desiderabilis ꝓter pacē z delitias z thesauros. Pro
uerb.xxi.c. Thesaur' desiderabilis et oleū in hītaculo iusti.
Sz tñ licz sit desiderabilis/multi eā hūt p nihilo.i.vilipēdūt
eā. Et ꝗ:qz bona ei' ignorant: Et iō cęlū dī a cęlādo. Ps. Dī/ Ps.50.
magn̄ m'titudo dulcedinis tue dñe quā abscōdisti timētib' te. Ab
scōdit em̄ eā ab oculis carnalib':sz tñ refuat eā timentib' se. Et
posset aliqs dicere: Nō
sūt eis illa bona oino
abscondita:qz in sacra
scptura legūt/z a p̄dī
catorib' p̄dicāt. Ueū
est. Sz tñ nō ꝓ ꝗ re
uelata st malis hoīb':
qz f Nō crediderūt
vbo ei'.s.p̄dicationi
vel sacrę scripturę. Et
iō/p nihilo habu
erūt terrā desiderabilē: Ūñ nō intrabūt in eā. Heb.iij.d.
Quib' aūt iurauit nō ītroire ī requiē ei'/nisi illis q̄ increduli fue
rūt:Et videm':qz nō potuerūt introire ī requiē ipsi' ꝓ incre
dulitatē. Dico q̄ nō crediderūt:sz g Et murmurauerūt/ī
dñm. h In tabernaculis suis.i.ī ꝓscientijs. Eccli.x.d. In co
gitatiōe tua regi ne detrahas:z ī secreto cubili tui ne maledixe
ris diuiti. Sap.j.c. Tumult' murmurationū nō abscōdet. Cu
stodite q̄ vos a murmuratiōe/q̄ nihil pdest:z a detractiōe pci
te liguę. Nō dic ꝓximis:sz liguę ꝓpę/q̄ ꝓ ꝗ puniet. Ūñ di
ues epulo:qz nō pepcit liguę suę/punit' ē ī ligua: Luc.xvi.f.
Licz aūt dñs ita moneat vt se custodiāt a murmuratiōib'/z bo
na faciāt:tñ i Nō exaudierūt/licz auderīt/vocē dñi:q̄ m'ti
plex ē.s. p̄dicās/cōminās/pmittēs/depcās z̄c. Ps. Hodie si Ps.94.
vocē ei' audierit[nolite obdurare corda vra: vt videlz exaudi
re possit[. Sz qz nō exaudierūt/irat' ē dñs ī eos: Ūñ/ k Et
eleuauit manū suā sup eos/ad pcutiendū eos. Esa.ix.d.
In oib' his nō ē auert' furor ei':sz adhuc man' ei' extēta. Et
qd hz dñs in manu:Solo. Uētilabrū z securim. Matth.iij.c.
Cui' ventilabrū ī manu ei'. Et eodē: Jā em̄ securis ad radicē
arboris posita ē. Et notādū q̄ qñq̄ leuat dñs manū ad iurā/ Dñs leuat ma
dū/qñq̄ ad pcutiēdū. Ad iurādū: vt Deut.xxxij.f. Leuabo ad nū ad iurandū
cęlū manū meā:z dicā/viuo ego ī ętnū. Mūeri.xiiij.c. Nō in et ad pcutiēdū
trabit[ī trā sup quā leuaui manū meā.i.iurauī/vt darē eā vob.
Ad pcutiēdū: vt ꝗ: Ūñ addit/ l Ut psterneret eos in de
serto. Act.xiij.b.dī:Ecce man' dñi sup te z eris cęc':z nō vi
debis solē vsq̄ ad tp̄s. l In deserto.i.in iferno vbi ē defect'
oīs boni/vbi bestię/serpētes z ꝗmes. Ibi psternēt ipij: ꝓm qd
dī Esa.xiij.c. Subt te sternet tinea: z opimētū tuū erūt ver
mes. Et qz ī malitia sua imitatores hūt:nō ipsi soli:sz z illi imi
tatores puniēt: Ūñ addit/ m Et vt deijceret semē eorū.i.
deorsū iaceret ī iferno. Mat.xxv.c. Inutilē seruū eijcite ī tene
bras exteriores. n Semē eorū:de q̄ Mat.iij.b. Progenies
vipar q̄s demōstrabit vob fugere a vētura ira:Et ꝗ fiet nō in
angulo vl occulto:sz/ o In nationib'/inter oēs q̄ ad iudiciū cō
ueniēt:de qb' Sap.iij.b. Judicabūt scti nationes. Hęc q̄ deie
ctio ptinet magis ad cōfusionē z ignominiā eorū:quā tñ pena cō
comitabit: Ūñ addit. p Et dispderet.i.diuersis pęnis pde
ret ī corpe z aīa. q Eos ī regionib'/vmbrę mortis.i.ī ptib'
infernalib'. Ps. In malitia eorū dispdet eos/dispdet illos dñs Ps.93.
de' nr̄. Vel de p̄senti pōt legi hęc cōmiatio: l Ut psterne
ret eos ī deserto.i.in ꝗ mūdo:in q̄ pstrati sūt amatores tre
norū:q̄ pectore z vētre repūt/amplexātes stercora tpaliū. Itē/
deijciūt ī nationib':qz ad lrāz/vilib' officijs z p̄sonis se sup
ponūt. Ūñ significāt p filios isrl':de qb' dī Exo.j.c.q̄ ab ęgy
ptijs affligebāt opib' duris luti z lateris oīq̄ famulatu q̄ ī trę
opib' pmebant. Dispdunt etiā vl dispgunt ī regionib'/ꝓ spē
lucri:sic dic Poeta: Impiger extremos currit mercator ad in/ Horaci' li. 1.
dos. Sic dī Exo.v.c.q̄ filij isrl' dispsi sūt p oēm trā ęgypti ad epistolarū
colligēdas paleas.i.vanitatē tpaliū. Intātū aūt serpit auaricia
z cupiditas/q̄ occupat mīstros ecclię:ita vt aliq̄ ꝓ cupidita
tē velint sacros ordines recipe. Ūñ satis bñ subdit: r Et ini
tiati sūt beelphegor. Beelphegor interp̄tat vir bñs bia
tū vel deus bians/vel dñs verustat[biātis:in quo significant
illi q̄s parētes sui faciūt cōsecrari ꝓter cupiditatē tpaliū: Ūñ
ꝓsecrant māmonę/z nō deo:ꝓm qd dī Judic.xvij.c.q̄ micha
implevit vni' filioꝝ suoꝝ manū:z fact' est ei sacerdos/nō deo.

Ps. tin verbis

Allegorice de christo

Aliter de quo/libet sacerdote

Ad litterā

Ar. tcōsecrati

℣ a Et comederũt sacrificia mortuoꝝ.i.idoloꝝ/q̃ nec viuũt/nec sẽtiũt. Itẽ/mortuoꝝ/boiz/q̃s dicũt deos eẽ: vt iouẽ et merauriũ. Vel/sacrificia mortuoꝝ.i.p mortuis oblata. Post idolatriã secutũ ẽ q̃si omẽ pctm: Vñ addit: b Et irritauerũt eũ i adinuẽtiõib⁹ suis.i.i pctis/q̃ ipsi adinuenie/bãt. P⁹ mltiplicationẽ aũt pctã seq̃t mltiplicatio pẽnę. Vñ: c Et mltiplicata ẽ i eis ruina: qz mlti ex ipis ruerũt. Sz dñs placat⁹ ẽ p celũ phinees: Vñ seq̃t: d Et stetit phinees/coã dño orãdo: z ꝗ peccãtes accẽs⁹ ęlo dei: z trãsfigẽt coeũtes i loc gẽitalib⁹: sic habet Nũe.xxv.b. e Et placauit/dñm sic facẽdo. f Et cessauit q̃ssatio.i. plaga ꝑpl̃i. g Et/ꝗ factũ qd̃ fecit phinees/reputatũ ẽ ei in iusticiã a dño.i.dñs illũ in ꝗ iustũ reputauit. Et ꝗ/ h In generatiõe z generationẽ.i.in oẽm generatõez: i Vsq̃ in sempitnũ: qz ꝗ sp erit in memoria: et ꝑpter ꝗ etiã remunerabit in eternũ.

a et comederũt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerũt eũ i adinuẽtiõib⁹ suis: z mltiplicata ẽ in eis ruina. Et stetit phinees et placauit: z cessauit q̃ssatio. Et reputatũ ẽ ei in iusticiã: in generatiõe z generationẽ vsq̃ i sempitnũ. Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝗdictiõis: z vexat⁹ est moyses ꝑpt eos: quia exacerbauerũt spiritũ eius. Et distinxit i labijs suis: stamẽtũ sacerdotij ęterni. In his etiã trib⁹ ꝗbus.s. in generatiõe/z generationẽ/vsq̃ in sempitnũ/triplex status pot notari.s. pẽnitẽtiũ/pficiẽtiũ/z pfectoꝝ. In generatõe s.baptismali vl pẽnitẽtiali/Ecce stat⁹ incipiẽtiũ. Et generationẽ.s.iusticię/Ecce stat⁹ pficientiũ. Vsq̃ i sempiternũ/Ecce stat⁹ pfectoꝝ: q̃ ẽ in charitate q̃ nũq̃ excidit.

Alt. tmã ducauerunt
Alt. tcõcitauerũt eũ in studijs
2.q.7.c. nos si.in fi. 23.q.4.c.qd̃ christ⁹.et.q.5. c.reos.et.q. 3.c.occidit
Alt. tfeculã

b cia: in generatiõe z generationẽ vsq̃ i tsempitnũ. Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝗdictiõis: z vexat⁹ est moyses ꝑpt eos: quia exacerbauerũt spiritũ eius. Et distinxit i labijs suis:

Mozaliter

* a Et comederũt sacrificia mortuoꝝ.s.oblatiões q̃ fiũt p mortuis/vel p pctõrib⁹ q̃ mortui sũt spũalit. Osee.iiij. b. Peccata ꝑpl̃i mei comedẽt.i.oblata pro pctis: z ad iniq̃tatẽ subleuabũt aias eoꝝ: Cũ pot⁹ deberẽt eas ab iniq̃tate purgare: orãdo/ꝓdicãdo/ꝓfessiões audiẽdo: qz ꝑpter ꝗ habẽt ipsi reddit⁹ ecclię. Vñ Nũeri.xviij.c. Filijs leui dedi oẽs decimas isrl̃ in possessionẽ p misterio q̃ seruiũt mihi i tabernaculo fęderis: solis filijs leui mihi i tabnaculo seruiẽtib⁹ z portãtib⁹ peccata ꝑpl̃i: legitimũ sempitnũ erit in generatiõibus vr̃is: nihil aliud possidebũt/oblatiõe deciaꝝ ꝗtẽti: q̃s i vsus eoꝝ z nccia sepaui. Hęc auctas ostẽdit/q̃ laici nõ debẽt hãe decimas: sz soli clerici dño in ecclia seruiẽtes. Si aũt alit recipiũt/reddẽt rõnẽ ad minus i die iudicij. Vñ beat⁹ Bern. Veniẽt/veniẽt ante tribunal christi: vbi erit pupillorꝝ allegatio dura/accusatio grauis: q̃rũ vixere stipẽdijs/nec diluere pctã. Cupiditas etiã sacerdotũ et clericorꝝ mltos modos acq̃rẽdi adinuenit/z p simoniã/z p exactionẽ: z hmõi/vñ de⁹ offendit: Vñ subdit: b Et irritauerũt eũ i adinuẽtiõib⁹ suis. Wich.iij.a. Qui comederũt carnẽ ꝑpl̃i mei: z pellẽ eoꝝ desup excoriauerũt. Et post pauca subdit: Tũc clamabũt ad dñm z nõ exaudiet eos: z abscondet faciẽ suã ab eis: sic neq̃ter egerũt i adinuẽtionib⁹ suis. Alia lr̃a habet: Locitauerũt eũ in studijs suis. Et ꝓcordat ei/qd̃ dictũ ẽ: qz vt dr̃ Hiere.vj.c. A minore vsq̃ ad maiorẽ oẽs auaricię student: z a ꝑpha vsq̃ ad sacerdotẽ cũcti faciũt dolũ. Arguit etiã in ꝗ mltos clericos scholares: q̃ deũ offendũt/eo q̃ p/uerse studẽt. Ps. Corrupti sũt z abominabiles facti sũt i studijs suis. c Et/qz sic deũ irritauerũt/ mltiplicata ẽ in eis ruina/culpę in p̃senti/z pẽnę i futuro: qz vt dicit apl̃s.j. Timoth̃ vj.b. Qui volũt diuites fieri/incidũt in tẽptationẽ z in laqueũ diaboli: z desideria mlta z inutilia z nociua/Ecce ruina culpę. Quę mergũt homies in interitũ z pditionẽ/Ecce ruina pẽnę. Notabilit etiã dicit de sacerdotib⁹ z curatis: mltiplicata ẽ i eis ruina: qz ruũt p pctis ꝑprijs/z p pctis subditorꝝ. Osee iiij.b. Corruet hodie/z corruet etiã ꝑpha tecũ: qz.s.nõ ꝓdixerat tibi ruinã: z p defectũ eiꝰ corruisti in pctm̃. Ezech.iij.e. Si dicente me ad impiũ: morte morieris/nõ annũciaueris ei z̃c.ipse impi⁹ i iniq̃tate sua moriet: sanguinẽ aũt eiꝰ de manu tua req̃rã. Nũeri.xxv.a. Fornicat⁹ ẽ ꝑpl̃s cũ filiab⁹ moab: z irat⁹ dñs dixit ad moysen: tolle cũctos ꝓncipes ꝑpl̃i z suspende eos ꝗ solem i patibulis/vt auertat furor me⁹ ab isrl̃. Sed sic mali p̃lati corruũt cũ ꝗbdit̃: eo q̃ ipsos/nec istruũt/nec corrigũt: Ita boni p̃lati se z suos subditos auertũt a ruina: qz eos istruũt z corrigũt: Vñ bñ subdit: d Et stetit phinees.i.p̃lat⁹ bñs ęlũ dei. Stetit/vt pugil ꝗ vitia vt extirparet. Vñ Nũeri.xxv.d. dr̃ q̃ interfecit ẽbri z coqbi. Ẽbri interp̃tat cãtatio mea: z significat vitia q̃ suggerit voluptas. Coqbi interp̃tat iniq̃tas: z significat vitia q̃ suggerit malitia: q̃ viraq̃ debet p̃lat⁹ extirpare. Itẽ/stetit/coã dño vt placaret: Vñ addit: Et placauit. Vel/stetit/ꝗ dñm vt irę eiꝰ obuiaret: Vñ/ e Et placauit z cessauit q̃ssatio. ℣. in eodẽ Ps. Et dixit vt disp̃deret eos: si nõ moyses electꝰ eiꝰ sterisset i cõfractiõe in ꝓspectu eiꝰ. Sed dicit dñs Ezech.xxij.g. Quęsiui de eis virũ q̃ intrpone/ret sepẽ: z staret oppositꝰ mihi/z nõ inueni. Si q̃s aũt talis inueniat: nõ solũ placat deũ: sz etiã apd eũ p ꝗ gr̃az merek et gloriã: Vñ sequit: g Et reputatũ ẽ ei in iusticiã: nõ tm̃ in p̃senti p gr̃az: sed in futuro p gl̃iã: Quia/ h In generatiõe z generationẽ vsq̃ i sempitnũ.j. Wachab. q.k. Phinees pr̃ nr̃ dũ ęlat ęlũ dei accepit te/

Pś.13.
Pś.5.
Nume.ri.20.
Job.5.d.

Mozalit. k Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝗdictiõis. Aq̃ istę pñt dici scię sęculares: in q̃b⁹ sunt multę ꝗdictiões/ad q̃s z in q̃b⁹ mlti irritãt z ꝑuocãt deũ: z marie aduocati q̃ linguas suas vendũt vt ꝗdicãt veritati. Vñ in Ps. Liguis suis dolose agebãt/iudica illos deus: quia dolosis exceptiõib⁹ et allegatiõib⁹ puertũt iudiciũ: tu de⁹/q̃ falli nõ potes/iudica illos. Et addit: Scõm mltitudinẽ ipietatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Hęc aũt ꝗdictio/ad lr̃az facta fuit in cades: qd̃ iterp̃tat sãcta: z significat ecclią/q̃ hodie hmõi ꝗdictiõib⁹ z ꝗdictorib⁹ plena ẽ: Vñ addit: l Et vexat⁹ ẽ moyses.i. bonꝰ p̃latꝰ/z bonꝰ iudex/ꝑpt eos: m Quia exacerbauerũt spiũ eiꝰ/falsis allegatiõib⁹: vñ vexant boni iudices: ita q̃ nõ pñt iudicare ꝓm ꝗitatẽ: sz oportet eos iudicare ꝓm alegata. Vexãt etiã p̃latos cũ q̃b⁹ sit/dãdo sp ꝓsiliũ litigãdi: z exacerbãt spũ eoꝝ/nõ sinẽtes eos q̃escere z delectari i dulcedie dei i ꝓtẽplatiõe. Eccli.xxviij.b. Lingua tertia mltos cõmouit: z disp̃sit illos d gẽte i gentẽ: ciuitates muratas diuitũ destruxit: z domos magnatorꝝ cõfudit: q̃ respicit illã/nõ hẽbit requiẽ/nec habebit amicũ in quo req̃escat. Et hoc apparet: qz iam de spũalibus non est inter eos locutio: sed semp de temporalib⁹: Vnde addit: n Et distinxit.i. distincte ostẽdit exacerbationẽ spũs z vexationẽ: o In labijs suis.i.in verbis: qz q̃ de terra est/de terra loquit. Vñ pot dici illud Matth̃.xxvj.g. Loquela tua manifestũ te facit. Quia ꝗ p̃lati temporalib⁹ intenti: z spiritualia negligentes/doctrinę nõ instant: Ideo et ipsi z subditi male viuunt/z peccata nõ vitant: Unde sequit:

Mozaliter
1.Cor.15.c.
Ad litterã

℣ Nõ disperdiderũt

* Nõ disperdiderũt

a Nõ dispdiderũt gentes q̃s dixit dñs illis. i. p̃cepit vt disperderẽt/ne ritib⁹ eoꝝ adhererẽt ⁊ maclarent: Et ipsi ꝗ p̃ceptũ dñi pepcerũt eis. c Et cõmixti sũt inẽ gentes/ non tm̃ corpore: sed ⁊ ope: Unde subdit: d Et didicerũt opera eorum: quia difficile est tangere serpentẽ/⁊ non inuenari: ⁊ picem/⁊ non contaminari. e Et seruierũt sculptilibus eorũ. Et hoc: quia. s. talia fecerunt: f Factũ est illis in scãdalum: id est in manifestã causam ruinę. Scandalũ enim vt dicit Hieronym⁹: est obex vel lapillus qui pedẽ offendit. g Et imolauerũt filios suos et filias suas dęmonijs. i. idolis quibus p̃sidebant dęmonia. Nõ hoc fecerint/nõ legit in historia: sed credendum est ꝓpherę: vt ait Augustin⁹. h Et effuderũt sanguinẽ innocentẽ. s. sanguinẽ filiorum suorũ ⁊c. Hoc fuit cõtra illud p̃ceptũ/Deut. xviij. b. Caue ne imitari velis abominationes illaꝝ gentiũ: nec iueniat i te q̃ lustret filiũ suũ aut filiã ducẽs p ignẽ. iiij. Regl. xvj. a. dr̃ de achaz: Insup et filiũ suũ cõsecrauit trãsferẽs p ignẽ ꝓm idola gentiũ ⁊c. i Et interfecta ẽ tra: Metonymice dictũ est. i. homines. m In sanguinib⁹. i. in peccat⁹ eoꝝ. Immolãdo em̃ filios suos/aias ꝓprias interficiebãt gladio peccati. n Et cõtaminata est. s. tra. i. homies de tra: o In opib⁹ eoꝝ. i. in peccatis. p Et fornicati sũt i adinuẽtionib⁹ suis: q̃s ab alijs ⁊ a seipsis adinuenerũt. Fornicatio ẽ in omi illicito ope. q Et/ꝓter ista/ iratus est furore: id est valde iratus est dominus: r In populum suũ/iudęorum. Et enumerat quinq̃ mala quę sequunt ex tali ira dei. Primum est desertio dei. Unde dicit: s Et abominatus est hereditatẽ suam. Quia autem dicit/populum suum ⁊ hereditatem suam/ innuit q̃ non omnino ꝗ deseruit/quin

Moraliter * a Nõ dispdiderũt gentes. i. septẽ crimialia vitia/q̃ p illas gẽtes designant: b Quas dixit dñs illis: vt disperderent: Deut. vij. a. Nõ misereberis earum: neq̃ sociabis cũ eis cõiugia. s. Deus venerũt gentes. i. ista vitia: in hereditatẽ tuã. i. in ecclesiã: polluerũt templũ sanctũ tuũ ⁊c. Nõ disperdiderũt/dico/imo qõ grauius est: c Et cõmixti sunt inter gentes. i. inter gentiliter viuentes: qui licꝫ interdum non possint oino disperdi: tũ debẽt vitari: ⁊ p̃cipue a clericis. Sed. j. Esdre. ix. a. dicit: Nõ est separatus ꝓpl̃s israel: ⁊ sacerdotes ⁊ leuitę a populo terraꝝ: ⁊ de abominationib⁹ eorum. Et sequit: Manus p̃ncipũ ⁊ magistratuũ fuit in hac trãsgressione p̃ma. Et in hoc versu notantur quinq̃ mala. Primo/mala societas/ cuꝫ dicit: Et cõmixti sunt inter gentes. Numeri. xvj. d. Recedite a tabernaculis hominũ impioꝝ. Secũdo/mala doctrina/cum dicit: Et didicerũt. Tertio/malũ opus/cum dicit: Opera eoꝝ. Quarto/mala seruitus/cum addit: Et seruierũt sculptilib⁹ eorum. Et signãter dicit/sculptilib⁹/nõ fusilib⁹: quia sculptilia sunt magis difficilia ad faciendũ q̃ fusilia: in quo notat difficultas quę est in peccato perpetrando. Hiere. ix. b. Ut inique agerent laborauerunt. Et in hoc fiunt serui: quia vt dicit Joh. viij. d. Qui facit peccatũ/ seruus est peccati. Quinto notat scandalũ/cum dicit: Et factũ est illis in scandalũ: vt non ipsi soli peccent: sed ad maiorem eorum damnationẽ/alijs dent occasionẽ ruendi. Unde dicit: Illis. i. ad eorum maiorẽ damnationẽ. Hęc quinq̃ sibijnuicem cõnectunt/⁊ successiue generant. Ex mala enim societate sequit mala doctrina: ex mala doctrina/malũ opus: ex malo opere/seruitus: et ex his omnib⁹/scandalũ: Matth. xviij. a. Uę mũdo a scandalis: ⁊ vę homini illi per quem scandalũ venit. In hoc aũt magis peccant prelati ⁊ clerici ⁊ nobiles/q̃ homines plębei: qꝫ quanto eminentiores sunt alijs: tanto citius offendunt: et offendit in eos pes: id est affect⁹ minorũ: Unde bene addit:

Ps. 78.

Nota hinc mala ex quib⁹ cõsequẽt puenit in scandalũ

g Et imolauerũt filios suos ⁊ filias suas. s. suos subditos: id est occasio fuerũt vt se imolarent ⁊ offerrent/dęmonijs/per peccatũ. Propter hoc dicit eis/Osee. v. a. Audite sacerdotes: et attẽdite domus israel ⁊ domus regis/auscultate: quia vobiscũ iudiciũ est: quoniã laqueus facti estis speculationi: id est subditis quos speculari debebatis: ⁊ sicẽ rete expansum subter thabor: et victimas declinastis i pfundum. i. filios ⁊ filias quos deo offerre debuistis/fecistis declinare in pfundũ inferni. b Et effuderũt sanguinẽ innocentẽ: id est eos qui innocẽtes erãt suo malo exemplo fecerunt peccare: et ita occiderũt eos. Sanguinẽ/dico/ i Filiorũ suoꝝ ⁊ filiarũ suarũ. i. subditorũ. k Quas sacrificauerũt sculptilib⁹ chanaan. Sculptile chanaã/est denarius siue pecunia: qꝫ cõmutat. Chanaã em̃ interpretat cõmutatus vel cõmutatio. Huic sacrificat: cũ acquirẽdę ⁊ cõseruãdę pecunię totus impendit affectus. Vñ Eph. v. b. dicit: Auaricia quę est idolorum seruitus. l Et interfecta est terra: id est ecclesia quę ẽ frugifera. De cui⁹ fructib⁹ viuit/ m In sanguinib⁹. i. in cõsanguineis. In cõsanguinitate em̃ multũ lędit ⁊ vulnerat ecclesia. Unde clamat supra in Ps. Libera me de sanguinib⁹ deus deus salutis meę ⁊c. Mich. iij. c. Audite principes domus iacob. Et sequit: Qui ędificatis sion in sanguinib⁹. Abacuk. ij. c. Uę qui ędificat ciuitatẽ in sanguinib⁹. Hoc faciũt p̃lati: q̃ nepotulis ⁊ cõsanguineis ꝓferũt p̃bendas ⁊ bñficia ecclĩastica. Et isti inficiũt terrã ecclĩę gladio schismat⁹/qõ scindit ⁊ separat mẽbra ecclĩę: ⁊ gladio mali exẽpli/qõ fulget ad pernicię. Ezech. xxj. b. Exacuat⁹ ẽ gladi⁹ ⁊ limat⁹: vt cędat victimas/exacuat⁹ est: vt splendeat/limat⁹ est. n Et cõtaminata est/tra ecclĩę: o In opib⁹ eoꝝ. s. sãguinũ istorũ. s. in vitijs eoꝝ. Hiere. xvj. d. Cõtaminauerũt terram meã. Ps. Polluerũt templũ sanctũ tuũ. Et quasi querat an sint opera eorũ mala/subdit: p Et fornicati sũt i adinuẽtionib⁹ suis. Duę em̃ meretrices sũt in mũdo cũ quib⁹ fornicat. s. vanitas ⁊ voluptas. Vanitas em̃ est illa mulier: de q̃ Prouer. xxvij. c. Tecta pstillãtia i die frigoris/⁊ litigiosa mulier cõpanẽ: qui retinet eã q̃si q̃ vẽtũ teneat: ⁊ oleũ dexterę suę euacuat. q. d. vanitatẽ lucrat ⁊ bonã ꝓsciaꝫ pdit. Voluptas ꝓo ẽ illa mulier/ Prouer. vij. c. quę apphensum deosculat iuuenẽ ⁊ pcaci vultu blandit. Et bñ dicit: in adinuẽtionib⁹ suis: qꝫ ⁊ i vanitate ⁊ i voluptate multos modos adinueniũt: in q̃b⁹ delectabili⁹ fornicãt/q̃ si ab alijs inuẽti ⁊ vsitati ante fuissent: qꝫ dicit Origen. q̃ omne aĩal diligit qõ genuit. q Et/qꝫ sic faciũt/irat⁹ est dñs: nõ misericordit ad correctionẽ: sed/furore/ad perditionẽ. Hieremię. x. d. Corripe me dñe: verũtamẽ in iudicio ⁊ non in furore tuo. r In populũ suũ. i. cõtra clericos ⁊ p̃latos: qui sui ꝓpij esse deberent. Zach. j. c. Zelatus sum hierũ ⁊ sion zelo magno: ⁊ ira magna ego irascor sup gentes opulẽtas. Et qui magis sunt opulenti q̃ clerici ⁊ prelati: Ipsi enim habẽt optima quęq̃ in terra. Amos. vj. a. Uę vobis qui opulenti estis in sion: id est in ecclesia: ⁊ confiditis in monte samarię: id est in dignitate prelationis ecclesiasticę: optimates capita populorũ ingredientes pompatice domũ israel: Transite in calanne ⁊ videte: ⁊ ite inde in emath magnam: et descendite in geth palęstinorum ⁊ ad optima quęq̃ regna eorum: si latior termin⁹ eorũ ꝓmino vro ẽ: Qui separati estis in die malũ ⁊c. s Et abominatus est hereditatẽ suam: id est clericos: De qua Esaię. xix. d. Hereditas mea israel. Et hoc ꝓpt malitiã eorum: quia sicut dicit Prouerb. xj. c. Abominabile domino cor prauum. Ezech. viij. c. Uides tu quid isti faciunt abominationes magnas quas domus israel facit hic: vt procul recedam a sanctuario meo? Propter hoc etiam subditur:

Ar. ꝗ eis

Ar. ꝗ quos

Ar. ꝗ obseruationibus

Ar. ꝗ animo

Ar. ꝗ ꝓpio suo

Denarius dicit sculptile chanaan

Ecclesia vulneratur et leditur in sanguinibus

Ps. 50.

Ps. 78.

Due meretrices sũt i mũdo

* Et tradidit eos

deseruit/quin.ſ.adhuc respiceret eum. Secundũ est traditio in manus inimicorũ: Vñ addit: a Et tradidit eos in manus gentiũ. Judicl.ij.c. Iratus domin' tradidit eos i manus diripientiũ. Tertiũ est seruitus: Unde dicit: b Et dominati sũt eorũ q̃ oderũt eos: qd̃ fuit grauis pena. Grauius est em seruire domino irato ꝛ odiẽti/q̃ alij. Quartũ est afflictio: Unde subdit: c Et tribulauerunt eos inimici eorũ. Judicl.x.b. Afflictiq̃ sunt et vehemẽter oppressi ꝛc. Quintũ est vilificatio: Unde subdit: d Et humiliati sunt sub manibus eorũ/humilitate subiectiõis nõ virtutis. Dominus autẽ vt dictũ est/nõ omino derelinquebat eos: sed/ e Sepe liberauit eos/non respiciens ad p̃dicta mala: sed de misericordia sua dabat eis auxilium ꝛ liberatores: vt patet in libro Judicũ in multis locis. Ipsi aũt ingrati eius misericordie/non dimittebant mala consueta: Unde subiungit: f Ipsi autẽ exacerbauerũt eum in cõsilio suo. ſ.eorum: quia proprio cõsilio adhęrebãt: ꝛ dei consiliũ de eternis nõ sustinebant. Unde supra: Nõ sustinuerũt cõsiliũ eius. g Et/propter hoc/humiliati sunt in iniquitatib' suis: id est afflicti et puniti. Unde alia littera habet/ ꝓpter: et est expositio huius. Sed tamẽ in ista afflictione non defuit eis dei misericordia: Unde addit: i Et vidit: id est misericordiẽ eos respexit: k Cũ tribularent. Judic.iij.b. Suscitauit eis saluatorẽ. Et eodẽ.ij.c. Cũq̃ suscitasset eis domin' iudices in diebus eorũ/flectebat misericordia. l Et/ita respiciens eos/ audiuit orationem eorũ. m Et memor fuit testamẽti sui. i. promissionis factę patrib' de nouo testamẽto: ꝛ de filij incarnatione: ꝛ ideo pepercit eis. Si em omnes eos ꝓpter peccata sua occidi pmisisset: non nasceret de eis christus: ꝛ ita vana fuisset pmissio. Exo.xxxij.c. Recordare dñe abraã/isaac ꝛ iacob: q̃bus iurasti p temetipsũ ꝛc. Roma.xj.d. Inimici ꝓpter vos: charissimi ꝓpter patres. n Et/quia ita memor fuit: o Penituit eum. i. fecit aliter q̃ videbat facturus. Penitentia em in deũ non cadit. Penituit/dico: nõ quia illi iusticiam haberent: sed/ secũdũ multitudinẽ misericordie suę. Quomõ autem se penitere ostendit dominus/subiũgit ꝓpheta dicens:

a Et trãdidit eos in man' gentiũ: ꝛ dñãti sũt eorũ q̃ oderũt eos. Et tribũlauerũt eos inimici eorũ: ꝛ hũliãti sũt sb manib' eorũ/sepe liberauit eos. Ipsi autẽ exacerbauerũt eũ i cõsilio suo: et hũliati sũt in iniq̃tãtib' suis. Et vidit cũ tribularet: ꝛ audiuit orationem eorũ. Et memor fuit testamẽti sui: et penitũit eũ fm multitudinẽ misericordię suę.

Et dedit eos

Dozaliter Ps.80. * a Et tradidit eos/ pmissiue/ in manus gentiũ: id est vitiorũ: fm qd̃ supra in psalmo dicit: Et non audiuit populus meus vocem meã: ꝛ israel nõ intendit mihi. Et ꝓpter hoc dimisi eos fm desideria cordis eorum. Roma.j.c. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in ĩmundiciam. b Et dominati sunt eorum qui oderũt eos: scz dęmones: vel illi tres hostes nominati.ſ. mũdus/caro/dęmonia. Mũdus trahit ad vanitatem: caro ad voluptatẽ: diabolus ad iniquitatẽ. Esa.xix.a. Trabam egyptum in manus dominorũ crudelium: id est peccatores in manus dęmonum.

c Et tribulauerũt eos inimici eorum: ipsi.ſ.dęmones vel vitia. Et hũ debet tribulari q̃ vitio seruit. Ro.ij.b. Tribulatio ꝛ angustia in omnẽ animã hominis operantis malũ. Itẽ illi tres inimici.ſ.mũdus/caro/dęmonia/tribulant. De primo Joh.xvj.g. In mundo pressuras habebitis. De secundo.j. Corinth.vij.c. Tribulationẽ carnis habebũt huiusmodi. De tertio. Lucl.xxij.c. Ecce sathan expetiuit vos vt cribraret sicut triticũ. Et dicit hic duo: quia duo quęrũt homines in mũdo.ſ.pacẽ et excellẽtiã. Cõtra pacẽ dicit: c Tribulauerũt ꝛc. Esa.lvij.d. Nõ ẽ pax impijs. Cõtra excellẽtiã dicẽ: d Et hũliati sũt sub manib' eorũ. Judicl.vj.a. Hũiliat' ẽ israel valde in cõspectu madian. Et nota q̃ valde hũiliat peccãs:

Quia
- De filio dei fit filius diaboli. Joh.viij.f. Vos ex patre diabolo estis.
- De diuite fit paup. Apocl.iij.c. Dicis/ quia diues sũ et locupletat' et nulli' egeo: ꝛ nescis/ quia tu es miser et miserabilis et paup ꝛ nud' ꝛ cęc' ꝛc.
- De rege fit ribaldus. Job.xij.c. Balthesum regum dissoluit.
- De libero fit seruus. Joh.viij.d. Qui facit peccatũ seruus est peccati.
- De hęrede fit exhęres. Eph.v.b. Omis fornicator aut mũdus aut auarus qd̃ est idolorũ seruitus nõ habet hęreditatẽ in regno christi et dei.
- De milite fit rusticus.ij. Machab.iiij.f. Purpura exutum p totã ciuitatẽ circũduci iubet.
- De sacerdote fit degradatus. Osee.iiij.b. Repellãte ne sacerdotio fungaris mihi. Esa.xxij.f. Expellam te de statione tua.
- De tẽplo dei fit phanũ bacchi.ij. Machab.xiiij.e. Templũ hoc libero patri cõsecrabo.
- De membro dei fit mẽbrũ meretricis.j. Corl.vj.c. Tollẽs q̃ mẽbra christi/faciã mẽbra meretricis:
- De sano fit eger. Lucl.x.e. Incidit in latrones qui despoliauerũt eũ: ꝛ plagis impositis abierũt semiuiuo relicto.
- De pulchro fit turpis. Niere.xxx.a. Cõuersę sunt facies omnes i n auruginem.
- De forti fit debilis. Threñ.j.b. Abierũt absq̃ fortitudine ante faciẽ subsequẽtis.
- De stabili fit istabilis. Threñ.j.c. Peccatũ peccauit hierl'm: ꝓterea istabilis facta ẽ. Et licz ita valde hũiliati fuerint: tñ/

e Sepe liberauit eos. Et ẽ argumẽtũ p iteratiõe penitẽtię. Joh.xj.a. Eam' in iudęam iterũ. Niere.iij.a. Tu fornicata es cũ amatoribus multis: tamẽ reuertere ad me ꝛc. f Ipsi aũt/tantis bñficijs ingrati/exacerbauerũt eũ in ꝛsilio suo: qd̃ multotiẽs dãt ꝝ consiliũ dñi ipsi p̃lati ꝛ ĩrati. Si q̃s em g̃rat ꝛsiliũ ab eis: vtrũ ꝛsilio dñi acq̃escat/dicẽtis: Vade ꝛ vende vniuersa q̃ habes: Matth.xix.c. multotiẽs dãt ꝛsiliũ ꝛ̃ũ: vt tpalia retineãt: ꝛ i mũdo remaneãt. Esa.xix.b. Sapiẽtes ꝛsiliarũ pharaonis dederũt ꝛsiliũ insipiẽs. Sicut petr' q̃ cõsuluit dño vt crucis patibulũ nõ subiret. Sed rñdit ei dñs/ Matth.xvj.d. Vade post me sathanas/scãdalũ mihi es: qz nõ sapis ea q̃ dei sũt. Licz aũt ita exacerbẽt dñm: dñs tñ nõ penit' eis offendit: sz de misericordia ꝗberat eos i p̃senti ad correctionẽ: Vñ addit: g Et hũiliati sũt. i. viliter tractati a dño: h In iniq̃tatib' suis. i. ꝓter iniq̃tates q̃s fecerũt. Ps. Prius q̃z hũiliarer ego deliq̃. Et qd̃ ad correctionẽ sit h hũiliatio/apit cũ subiũgit: i Et vidit/ocl'o misericordię/ k Cũ tribularent. q.d. i tribulatiõe eis affuit. Ps. Cũ ipso sũ in tribulatiõe. Est aũt duplex dei visio.ſ.iusticię ꝛ misericordię. De prima: Esa.lix.c. Vidit dñs ꝛ malũ apparuit i oculis ei'. De secũda. Ps. Aspice in me ꝛ miserere mei: fm iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ. Exo.iij.b. Vidi afflictionẽ ꝓpli mei q̃ ẽ in egypto ꝛ clamorẽ ei' audiui. Ecce ista duo q̃ h dicunt/visus ꝛ audit': Vñ dicto de visu addit de auditu. l Et audiuit orationẽ eorũ. Et notãdũ q̃ primo dicit/ vidit: ꝛ postmodũ/audiuit. Op' em videt ꝛ vox audit. Et primo exigit dñs op': deinde voce siue sermonẽ. Sic i semetipso exhibuit: Act.j.a. Cępit ies' facere ꝛ docere. Cãt.ij.d. Ofide mihi faciẽ tuã: sonet vox tua i aurib' meis. Orationẽ eorũ. ſ.tribulatorũ. Eccl.xxxv.c. Deprecationẽ lęsi exaudiet. Nõ aũt tñ ꝓpt tribulationẽ eorũ: sz ꝓpter suã pmissionẽ miserek eorũ: Vñ addit: m Et memor fuit testamẽti sui: qd̃ fit in baptismo: vbi ipse pmittit nob vitã eternã: ꝛ nos pmittim' ei fidẽ ꝛ obsequiũ. n Et penituit eũ. i. reuocauit sententiã suã: ne ꝓter peccata dãnarent. Et hoc/ p Scdm multitudinẽ misericordię suę. ij. Paral. in fi. Indignũ saluabis me fm magnã misericordiam tuã. Verũtñ añq̃z penitear deũ d̃ sinia pene: oportet q̃ penitear nos de cõmissiõe culpe: fm qd̃ dicẽ/ Niere.xviij.b. Si pniaz egerit gẽs illa a malo suo qd̃ locut' sũ aduersus eam: agã ꝛ ego penitẽtiã

Ps.118.

Ps.90.

Visio dei duplex

Ps.118.

* sup malo qd̃

a Et dedit eos i miscōdias: i cōspectu oīm q̄ cęperāt eos. Qd exponit alia lra q̄ hz: Dedit eos miserabiles corā oib⁹ q̄ cęperāt eos. Sz videt ꝓ ziū/Esa.x.b. vbi dī de sennacherib: Ad inknitionē erit coz eī⁹. Et Threñ.iiij.c. Mecz senū miserti sunt. Solo. Hęc fuit miscōia q̄ ꝑplus non penit⁹ delebat. Tob. j.b. Qm̄ memoz fuit dei in toro cozde suo: dedit ei dñs gratiā in conspectu salmanasar regis.

a Et dēdit eos in miscōdias: in
b cōspectu oīm q̄ cęperāt eos.
c Saluos fac nos dñe de⁹ nr̄:
d e f g Et cōgrēga nos de nationib⁹.
g h i k l m n o p Vt cōfitēamur nōi sctō tuo:
r glōriemur i laude tua. Benedict⁹ dñs deus israel: a sęculo r vsqz in sęculū/et dicēt omnis popul⁹/fiāt fiat.
Alleluia alleluia.

Dozaliter * sup malo qd cogitaui vt facerē ei. Et cū ita pęnituerīt. a De dit eos in misericozdias. i. gratis misert⁹ est eis. Et hoc b In cōspectu omniū qui cęperāt eos: id est videntib⁹ ipsis dęmonib⁹ r dolentibus. Unde Hieh. vlt.b. Educet me dñs in lucē. s. gratię: r videbo iusticiā eius. i. iustificationē eius i me. Et sequit: Aspiciet me inimica mea. s. caterua dęmonū: r operiet cōfusione. c Saluos fac nos. Sexta pars vbi post laudē ozat id qd futurū videt. s. vt ecclia de omnib⁹ gentibus cōgregęt ad salutē. Unde ꝓpheta in ꝑsona electoz dicit: Saluos fac nos dñe de⁹ noster. Et vt salues: d Cōgrega nos/per gratiā in ꝑsenti: per gloriā in futuro iudicio. e De natiōib⁹. i. de omī gente. f Vt cōfiteamur nomini sancto tuo/in ꝑsenti: h Et gloriemur in laude tua/in futuro. Vt ꝓfiteamur/Ecce meritū. Et gliemur/Ecce ꝑmiū. Et sicut dicit in Glo. in his tribus verlib⁹: videlicet in vltimo ꝑcedentis partitionis: r in his duob⁹ iam expositis/notat triplex ecclesię status. s. status pęnitētię/stat⁹ iustiçię/status glorię. Status pęnitētię notat/cū dicit: Et dedit eos in misericozdias. Status iusticię/cū dicit: Saluos fac nos dñe rc. Status glorię/cū dicit: Et glorieur i laude tua. Notant similit hęc tria i multis locis in scptura: sicut plenius in Glo. habet. Laudem autē illam breuiter tangit/cum subiūgit: i Bñdictus dñs de⁹ israel. i. videntiū deū in via p fidem: r in patria p speciē sicuti est. m A sęculo. i. ab ęterno. n Et vsqz in sęculū. i. in ęternum. o Et dicet oīs populus. s. ꝑdestinatus: fiat fiat. Per geminationē intellige laudis pfectionē r ęternitatē. Et ponit binarius p numero infinito: qz semp laudabūt. Sed pōt hic quęri: quō possum⁹ bñdicere deū/ cū dicat Heb. vij.b. Sine vlla cōtradictiōe qd minus est a melioze bñdicit. Et q̄s est melioz deo? Nullus. Ergo null⁹ pōt deū bñdicere. Solutio. Est bñdictio laudis siue gratiarūactiōis: ꝗm qd dī/Job.xxix.c. Bñdictio perituri sup me veniebat. i. paupis. Et Apoc. vij.c. Benedictio r claritas r sapiētia r gratiarūactio rc. Et hac benedictōe potest hō r debet deū bñdicere. Itē est bñdictio q̄ est cōsecratio. Nūeri. vj.d. Sic bñdicetis filijs israel. Sic semp maioz minori benedicit. Unde/sic deo nō possum⁹ bñdicere. Hi tres ꝓsus sunt. j. Paral. xvj.c. vbi sic dicit: Cōfitemi dño qm̄ bon⁹: qm̄ in sęculū miscōia eius: Et dicite: Salua nos deus saluaris noster: r cōgrega nos r erue nos de gentib⁹: vt cōfiteamur nomi sancto tuo: r exultem⁹ in carminib⁹ tuis: bñdictus deus israel ab ęterno r vsqz in ęternū: et dicat oīs ꝑplus amē/r hymnū deo.

Dozaliter Dozaliter: c Saluos fac nos: dicunt peccatozes in ꝑsenti/salute gratię: i futuro/ salute glorię. Et dicit: Fac nos saluos/nō diuites vel sciētes vl potētes. Et duo dicit/q̄ duo mala sęculi. Cōtra piculū mūdi/dicē: Salua. Cōtra schisma/dicit: Cōgrega. Ex cōgregatiōe sequit salus: r ex dispsione piculū r piclitatio. Ideo dñs venit r passus est: vt dispsos cōgregaret in vnū: sicē dī Job. xi.g. Dozitur⁹ erat p gente: et nō tm̄ p gente: sz vt filios dei q̄ erāt dispersi ꝓgregaret i vnū. Ecōtrario autē sathanas. i. diabol⁹ venit vt dispgat. Unde dicit dñs/Matth. xij.c. Qui nō est mecū q̄ me est: r q̄ nō cōgregat mecū/dispgit. Exo. v.c. Dispersi sunt filij israel a pharaone per ęgyptū ad colligēdas paleas. Scit enī diabol⁹ callidus aduersari⁹/q̄ mltitudo ꝓgregata fortis est/r inuincibilis: r terribilis est vt castrozū acies ozdinata: vñ semp labozat ad sepationē r schisma. Propter h̄ petūt iusti: d Et ꝓgrega nos de nationibus: Maxime ꝑlati r doctozes debēt ꝓgregari: de nationib⁹. i. separi a vita sęculari r tumultu q̄ hoiem dissoluūt et sepant a seipso. Ideo bene dicit/Act. xiij.a. Segregate mihi paulū r barnabā in op⁹ ad qd assūpsi eos. Nos/dicit/nō tm̄ cozpa nr̄a: qz mlti sūt cozpe cōgregati r cozde diuisi. Sed de bonis dicit/ Act. iiij. f. Mltitudinis credētiū erat coz vnū et aīa vna. Hiere. xxxij. g. Dabo eis coz vnū et aiaz vnā vt timeāt me vniuersis dieb⁹/et bñ sit eis. Congrega q̄ nos/dñe: f Vt cōfiteamur/cōfessiōe duplici/pctōz r laudis. g Nomi sancto tuo: qd est iesus: cui debet fieri confessio peccatoz: vt fiat in spe salutis obtinēdę: r cōfessio laudis: qz illud nomē debemus laudare qd p nobis suscępit. Exo. xxxix.e. Fecerūt r laminā sacrę venerationis de auro purissimo: scripserūtqz in ipsa opę gēmario sanctū dñi. Hoc ē nomē qd ē sup omne nomē: Phil. ij.b. Nec ē aliud nomē sub cęlo datū hoib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri: sic dī Act. iiij.b. Sunt aūt quidā hypocritę: q̄ faciūt ꝓfessionē r pctōz r laudis/ad h̄ vt ab hoib⁹ laudēt r sancti reputent: Propt hoc bñ addit: h Et glorieur i laude tua/nō in nr̄a. Matth. v.b. Uideāt opa vra bona r glorificēt patrē vestrū q̄ i cęlis ē. Ps. Nō nobis dñe nō nobis: sz nomi tuo da glriā. Hoc ē qd h̄ dicit: Glorieur i laude tua/dicentes: tā ope r corde/q̄z ore: i Bñdict⁹/sit/dñs: ergo metuēd⁹ r ei seruiēdū ē. k De⁹: ergo colēd⁹. l Israel. i. videntiū deū/nō cęcoz. Matth. xxij.c. Nō est de⁹ mortuoz: sed viuoz. Ergo nec cęcoz/q̄ tenebras colūt. Joh. iij.c. Lux venit i mūdum: r dilexerūt homies magis tenebras q̄z lucē. m A sęculo vsqz i sęculū. Ecce ponit hic terminū a q̄/et terminū ad quē. In q̄ docet nos/r arguit eos q̄ nolūt moueri a sęculo: sz ibi sp stare: Et tota vita christiani nō est nisi quędā ꝓcessio/a sęculo/nequā: ad sęculū/beatū. Hāc aūt laudē: s. cordis/oris/operis: nō debent facere soli sacerdotes r clerici: sed omnes christiani: Unde addit: o Et dicet omnis populus: fiat fiat. Ps. Laudate dñm omēs gentes: laudate eum omēs populi.

Ps. 113.

Ps. 116.

c Confitemi dño rc. Titul⁹. Alleluia alla. Huic psalmo cū duob⁹ ꝑcedētib⁹ cōis ē materia: sicē sil'is ē titul⁹. Inuitamur enī i hoc psalmo ad vtrāqz cōfessionē: et ꝓpter h̄ cōpetenter duplicat alla. Uel ꝓpt duplicē parietē ecclię ꝓfitētis. s. de iudęis r gentib⁹: sicut aplus dixit/Ro. viij.c. et Gal. iiij.a. Abba pat: licet idē significet abba qd pater. Abba dixit p ꝓuersiōe iudęoz: pat p cōuersiōe gentiū. Docet aūt h̄ psalm⁹ qd sum⁹ nos p nos. s. infirmi r mali: qd p dei miscōias. s. boni r filij dei: Et p hoc sup/bia cōterit vt gra glificet: q̄ de q̄ttuoz tēptatiōib⁹ liberat: q̄s i h̄ psalmo ponit. Intētio ē monere ad vtrāqz ꝓfessionē. Modus. Septē sūt ptitiōes. Primo monet redēptos ꝓfiteri: qd ē intētio sua. Secūdo ponit primā tēptationē r liberationē ab ea: q̄ tēptatio ē erroz/ q̄ aliq̄s nihil expectat p⁹ hāc vitā: hęc tēptatio ibi oīdit: Errauerūt. Tertio ponit secūdā tēptationē/q̄ ē difficultas vincēdaz cupiditatū i via/r liberationē ab ea: ibi: Sedētes. Quarto ponit tertiā tēptationē/q̄ ē tędiū bñfaciēdi/r liberationē ab ea: ibi: Omnē escā. Quinto ponit q̄rtā tēptationē/q̄ est tēpestas sęculi/ q̄tiens ecclīā/turbās rectozē: q̄ a trib⁹ ꝑcedētib⁹ liberat⁹/ fortasse dign⁹ ē vt in gubernaculo nauis ꝓstituat: hāc inq̄z ostēdit r liberationē ab ea: ibi: Qui descēdūt. Et sciēdū q̄ post enarrationē vniuscuiusqz temptatiōis supponit clamoz/liberatio/miserationis cōfessio. Clamoz: ibi: Et clamauerūt. Liberatio: ibi: De necessitatib⁹. Cōfessio: ibi: Cōfiteant. Sexto cōmēdat ecclesiā/oīdēdo i nob grām dei: r ipsū deū supbis resistere: r hūilib⁹ gratiā dare: et ostendit q̄liter ecclesia ꝓficit: ibi: Posuit flumia. Septimo de hęreticis adiūgit/q̄. s. ipsis destructis erecta ē ecclia: ibi: Et pauci. Hūc psalmū ita diuidit Aug⁹: vñ Cassiodoz⁹ se auctatē hāc dicē/etiā cęteros diuidēdi/q̄uis ipse Cassiodoz⁹

Partitio psalmi

Jaco. 4.b.

Cas. 6.d.